

**EVRÓPSKI
EINKALEYFASAMNINGURINN**
European Patent Convention

með síðari breytingum (EPC 2000)

auk viðauka við samninginn

Einkaleyfastofan

2011

SAMNINGUR
um veitingu evrópskra einkaleyfa
(evrópski einkaleyfasamningurinn)

EFNISYFIRLIT

INNGANGUR

I. HLUTI

Almenn ákvæði og stofnanaákvæði

I. kafli

Almenn ákvæði

1. gr. Evrópsk lög um veitingu einkaleyfa
2. gr. Evrópskt einkaleyfi
3. gr. Svæðisbundin áhrif
4. gr. Evrópska einkaleyfastofnunin
4. gr. a. Ráðherrafundur samningsríkjanna

II. kafli

Evrópska einkaleyfastofnunin

5. gr. Réttarstaða
6. gr. Aðsetur
7. gr. Undirskrifstofur Evrópsku einkaleyfastofunnar
8. gr. Forréttindi og friðhelgi
9. gr. Ábyrgð

III. kafli

Evrópska einkaleyfastofan

10. gr. Stjórnun
11. gr. Ráðning yfirmanna
12. gr. Starfsskyldur
13. gr. Deilur milli stofnunarinnar og starfsmanna Evrópsku einkaleyfastofunnar
14. gr. Tungumál Evrópsku einkaleyfastofunnar
15. gr. Deildir sem annast málsmeðferð
16. gr. Móttökudeild
17. gr. Nýnæmisrannsóknardeildir
18. gr. Rannsóknardeildir
19. gr. Andmæladeildir
20. gr. Lögfræðideild
21. gr. Áfrýjunarnefndir
22. gr. Stóra áfrýjunarnefndin
23. gr. Sjálfstæði nefndarmanna
24. gr. Vanhæfi og kröfur um að nefndarmenn víki sæti
25. gr. Tæknilegt álit

IV. kafli

Framkvæmdaráðið

26. gr. Aðild
27. gr. Formaður
28. gr. Stjórn
29. gr. Fundir
30. gr. Áheyrnarfulltrúar
31. gr. Tungumál framkvæmdaráðsins
32. gr. Starfslið, húsnæði og búnaður

- 33. gr. Valdsvið framkvæmdaráðs í ákveðnum tilvikum
- 34. gr. Atkvæðisréttur
- 35. gr. Reglur um atkvæðagreiðslu
- 36. gr. Vægi atkvæða

V. kafli

Ákvæði um fjármál

- 37. gr. Fé til útgjalda
- 38. gr. Tekjur stofnunarinnar
- 39. gr. Greiðslur frá samningsríkjunum vegna árgjalda fyrir evrópsk einkaleyfi
- 40. gr. Gjaldskrá og greiðslur – sérstök fjárframlög
- 41. gr. Fyrirframgreiðslur
- 42. gr. Fjárhagsáætlun
- 43. gr. Útgjaldaheimild
- 44. gr. Fjárveitingar vegna ófyrirsjáanlegra útgjalda
- 45. gr. Reikningsskilatímabil
- 46. gr. Undirbúningur og samþykkt fjárhagsáætlunar
- 47. gr. Bráðabirgðafjárhagsáætlun
- 48. gr. Framkvæmd fjárhagsáætlunar
- 49. gr. Endurskoðun reikninga
- 50. gr. Fjármálareglugerð
- 51. gr. Reglur um gjöld

II. HLUTI

Efnisleg ákvæði einkaleyfalaga

I. kafli

Einkaleyfishæfi

- 52. gr. Einkaleyfishæfar uppfinningar
- 53. gr. Undantekningar frá einkaleyfishæfi
- 54. gr. Nýnæmi
- 55. gr. Birtingar sem skerða ekki rétt
- 56. gr. Frumleikastig
- 57. gr. Hagnýting í atvinnulífi

II. kafli

Hverjir mega sækja um og öðlast evrópskt einkaleyfi – uppfinningamanns sé getið

- 58. gr. Réttur til að sækja um evrópskt einkaleyfi
- 59. gr. Fleiri umsækjendur
- 60. gr. Réttur til evrópsks einkaleyfis
- 61. gr. Umsóknir um evrópskt einkaleyfi frá einstaklingum sem eiga ekki rétt til evrópsks einkaleyfis
- 62. gr. Réttur uppfinningamanns til þess að nafns hans sé getið

III. kafli

Áhrif evrópsks einkaleyfis og umsóknar um evrópskt einkaleyfi

- 63. gr. Gildistími evrópsks einkaleyfis
- 64. gr. Réttindi sem evrópskt einkaleyfi veitir
- 65. gr. Þýðing á texta evrópsks einkaleyfis
- 66. gr. Umsókn um evrópskt einkaleyfi jafngildir landsbundinni umsókn
- 67. gr. Réttindi sem umsókn um evrópskt einkaleyfi veitir eftir birtingu
- 68. gr. Áhrif ógildingar evrópsks einkaleyfis
- 69. gr. Umfang verndar
- 70. gr. Fullgildur texti umsóknar um evrópskt einkaleyfi eða evrópsks einkaleyfis

IV. kafli

Umsókn um evrópskt einkaleyfi sem andlag eignarréttar

- 71. gr. Yfirfærsla og tilurð réttinda
- 72. gr. Framsal
- 73. gr. Samningar um nytjaleyfi
- 74. gr. Gildandi löggjöf

III. HLUTI

Umsókn um evrópskt einkaleyfi

I. kafli

Innlagning umsóknar um evrópskt einkaleyfi og kröfur sem hún skal uppfylla

- 75. gr. Innlagning umsóknar um evrópskt einkaleyfi
- 76. gr. Evrópskar hlutunarumsóknir
- 77. gr. Framsending umsókna um evrópskt einkaleyfi
- 78. gr. Kröfur til umsóknar um evrópskt einkaleyfi
- 79. gr. Tilnefning aðildarríkja
- 80. gr. Umsóknardagur
- 81. gr. Tilnefning uppfinningamanns
- 82. gr. Uppfinningaheild
- 83. gr. Skýring á uppfinningu
- 84. gr. Einkaleyfiskröfur
- 85. gr. Ágrip
- 86. gr. Árgjöld vegna umsókna um evrópskt einkaleyfi

II. kafli

Forgangur

- 87. gr. Forgangur
- 88. gr. Krafa um forgang
- 89. gr. Áhrif forgangsréttar

IV. HLUTI

Málsmeðferð fram að veitingu einkaleyfis

- 90. gr. Athugun umsókna við innlagningu
- 91. gr. (eytt)
- 92. gr. Gerð evrópskrar nýnæmisrannsóknarskýrslu
- 93. gr. Birting umsóknar um evrópskt einkaleyfi
- 94. gr. Beiðni um rannsókn á einkaleyfishæfi
- 95. gr. (eytt)
- 96. gr. (eytt)
- 97. gr. Höfnun eða veiting
- 98. gr. Birting texta evrópsks einkaleyfis

V. HLUTI

Meðferð andmæla

- 99. gr. Andmæli
- 100. gr. Grundvöllur andmæla
- 101. gr. Athugun á andmælum
- 102. gr. (eytt)
- 103. gr. Birting á nýjum texta evrópska einkaleyfisins
- 104. gr. Kostnaður
- 105. gr. Íhlutun af hálfu ætlaðs geranda
- 105. gr. a. Beiðni um takmörkun eða ógildingu
- 105. gr. b. Takmörkun eða ógilding á evrópsku einkaleyfi
- 105. gr. c. Birting á breyttum texta evrópsks einkaleyfis

VI. HLUTI

Meðferð áfrýjunarmála

- 106. gr. Ákvarðanir sem heimilt er að áfrýja
- 107. gr. Heimild til áfrýjunar og aðild að áfrýjunarmálum
- 108. gr. Tímáfrestur til áfrýjunar og framsetning hennar
- 109. gr. Bráðabirgðaákvörðun
- 110. gr. Athugun á áfrýjunum
- 111. gr. Ákvörðun í áfrýjunarmáli
- 112. gr. Ákvörðun eða álit stóru áfrýjunarnefndarinnar
- 112. gr. a. Beiðni um endurskoðun hjá stóru áfrýjunarnefndinni

VII. HLUTI

Almenn ákvæði

I. kafli

Almenn ákvæði um málsmeðferð

- 113. gr. Grundvöllur ákvarðana
- 114. gr. Athugun Evrópsku einkaleyfastofunnar að eigin frumkvæði
- 115. gr. Athugasemdir þriðja aðila
- 116. gr. Munnlegur málflutningur
- 117. gr. Öflun gagna
- 118. gr. Heildstæði umsóknar um evrópskt einkaleyfi eða evrópsks einkaleyfis
- 119. gr. Tilkynning
- 120. gr. Tímáfrestir
- 121. gr. Endurupptaka umsóknar um evrópskt einkaleyfi
- 122. gr. Endurveiting
- 123. gr. Breytingar
- 124. gr. Upplýsingar um landsbundnar einkaleyfisumsóknir
- 125. gr. Tilvísun til almennra reglna
- 126. gr. (eytt)

II. kafli

Upplýsingar til almennings eða opinberra yfirvalda

- 127. gr. Evrópsk einkaleyfaskrá
- 128. gr. Aðgengi að gögnum
- 129. gr. Tímarit Evrópsku einkaleyfastofunnar
- 130. gr. Upplýsingaskipti
- 131. gr. Samstarf um framkvæmd og löggjöf
- 132. gr. Skipti á ritum

III. kafli

Fyrirsvar

- 133. gr. Almennar reglur um fyrirsvar
- 134. gr. Sérmenntaðir fyrirsvarsmenn
- 134. gr. a. Stofnun sérmenntaðra fyrirsvarsmanna hjá Evrópsku einkaleyfastofunni

VIII. HLUTI

Áhrif á landslög

I. kafli

Breyting í landsbundna einkaleyfisumsókn

- 135. gr. Beiðni um að landsbundinni málsmeðferð sé beitt
- 136. gr. (eytt)
- 137. gr. Formkröfur við breytingu

II. kafli

Ógilding og eldri réttindi

- 138. gr. Grundvöllur ógildingar
- 139. gr. Réttindi byggð á fyrri dagsetningu eða sömu dagsetningu

III. kafli

Önnur áhrif

- 140. gr. Landsbundin smáeinkaleyfi og smáeinkaleyfavottorð
- 141. gr. Árgjöld fyrir evrópsk einkaleyfi

IX. HLUTI

Sérstakir samningar

- 142. gr. Sameiginleg einkaleyfi
- 143. gr. Sérstakar deildir innan Evrópsku einkaleyfastofunnar
- 144. gr. Fyrirsvar fyrir sérstökum deildum
- 145. gr. Sérnefnd framkvæmdaráðsins
- 146. gr. Greiðsla kostnaðar vegna sérstakra verkefna
- 147. gr. Greiðslur vegna árgjalda sameiginlegra einkaleyfa
- 148. gr. Umsókn um evrópskt einkaleyfi sem andlag eignarréttar
- 149. gr. Sameiginleg tilnefning
- 149. gr. a. Aðrir samningar milli samningsríkjanna

X. HLUTI

Alþjóðlegar umsóknir samkvæmt samstarfssamningnum um einkaleyfi

- 150. gr. Beiting samstarfssamningsins um einkaleyfi
- 151. gr. Evrópska einkaleyfastofan sem viðtökustofa
- 152. gr. Innlagning og framsending alþjóðlegrar umsóknar
- 153. gr. Evrópska einkaleyfastofan sem tilnefnd stofa
- 154. gr. (eytt)
- 155. gr. (eytt)
- 156. gr. (eytt)
- 157. gr. (eytt)
- 158. gr. (eytt)

XI. HLUTI

Aðlögunarákvæði

(eytt)

XII. HLUTI

Lokaákvæði

- 164. gr. Framkvæmdareglugerð og bókanir
- 165. gr. Undirritun – fullgilding
- 166. gr. Aðild
- 167. gr. (eytt)
- 168. gr. Landsvæði þar sem samningurinn gildir
- 169. gr. Gildistaka
- 170. gr. Stofnframlag
- 171. gr. Gildistími samningsins
- 172. gr. Endurskoðun
- 173. gr. Deilur milli samningsríkja
- 174. gr. Uppsögn
- 175. gr. Áunnin réttindi gilda áfram
- 176. gr. Fjárhagsleg réttindi og skuldbindingar fyrrverandi samningsríkis
- 177. gr. Tungumál samningsins
- 178. gr. Framsending og tilkynningar

INNGANGUR

SAMNINGSRÍKIN,

SEM ÓSKA ÞESS að efla samvinnu meðal Evrópuríkja að því er lýtur að vernd uppfinninga,

SEM ÓSKA ÞESS að unnt sé að hljóta slíka vernd í þessum ríkjum með sameiginlegri málsmeðferð við veitingu einkaleyfa og stöðluðum reglum um einkaleyfin sem þannig eru veitt,

SEM ÓSKA að í því skyni sé gerður samningur um stofnun Evrópskrar einkaleyfastofnunar sem verði sérstakur samningur í skilningi 19. gr. samningsins um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar, sem undirritaður var í París 20. mars 1883 og síðast var breytt 14. júlí 1967, svo og svæðisbundinn einkaleyfasamningur í merkingu 1. mgr. 45. gr. samstarfssamnings um einkaleyfi frá 19. júní 1970,

HAFA SAMÞYKKT eftirfarandi ákvæði:

I. HLUTI

Almenn ákvæði og stofnanaákvæði

I. kafli

Almenn ákvæði

1. gr.

Evrópsk lög um veitingu einkaleyfa.

Hér með er komið á samræmdu lagakerfi, sem gildir í öllum samningsríkjunum, við veitingu einkaleyfa fyrir uppfinningum.

2. gr.

Evrópskt einkaleyfi

1. Einkaleyfi, sem veitt eru samkvæmt samningi þessum, skulu heita evrópsk einkaleyfi.

2. Í hverju samningsríki, þar sem evrópskt einkaleyfi gildir, skal það hafa sömu áhrif og um það gilda sömu skilyrði og um einkaleyfi sem veitt er í viðkomandi ríki nema kveðið sé á um annað í samningi þessum.

3. gr.

Svæðisbundin áhrif

Sækja má um evrópskt einkaleyfi fyrir eitt eða fleiri samningsríki.

4. gr.

Evrópska einkaleyfastofnunin

1. Með samningi þessum er komið á fót Evrópskri einkaleyfastofnun, hér eftir kölluð stofnunin. Hún skal hafa sjálfstætt framkvæmdavald og sjálfstæðan fjárhag.

2. Undirstofnanir hennar eru:

a) Evrópska einkaleyfastofan; og

b) framkvæmdaráð.

3. Verkefni stofnunarinnar skal vera að veita evrópsk einkaleyfi. Það skal Evrópska einkaleyfastofan gera undir yfirstjórn framkvæmdaráðsins.

4. gr. a

Ráðherrafundur samningsríkjanna

Þeir ráðherrar samningsríkjanna, sem bera ábyrgð á einkaleyfamálum, skulu halda fund að minnsta kosti fimmta hvert ár til að fjalla um málefni er varða stofnunina og evrópska einkaleyfakerfið.

II. kafli
Evrópska einkaleyfastofnunin

5. gr.
Réttarstaða

1. Stofnunin hefur réttarstöðu lögaðila.
2. Í hverju samningsríki skal stofnunin hafa eins víðtækt rétthæfi og lögaðili getur frekast notið samkvæmt landslögum; sér í lagi er henni heimilt að eignast lausafé og fasteignir og ráðstafa þeim og hún getur átt aðild að málarekstri.
3. Forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar skal koma fram fyrir hönd stofnunarinnar.

6. gr.
Aðsetur

1. Stofnunin skal hafa aðsetur í München.
2. Evrópsku einkaleyfastofuna skal stofnsetja í München. Hún skal hafa útibú í Haag.

7. gr.
Undirskrifstofur Evrópsku einkaleyfastofunnar

Með ákvörðun framkvæmdaráðs má, ef þörf krefur, stofna undirskrifstofur á vegum Evrópsku einkaleyfastofunnar til að miðla upplýsingum og halda uppi tengslum, bæði í einstökum samningsríkjum og hjá milliríkjastofnunum á sviði hugverkaréttar í iðnaði, enda samþykki viðkomandi samningsríki eða stofnun að svo verði gert.

8. gr.
Forréttindi og friðhelgi

Í bókuninni um forréttindi og friðhelgi, sem fylgir samningi þessum, skal skilgreina með hvaða hætti stofnunin, fulltrúar í framkvæmdaráðinu, starfsmenn Evrópsku einkaleyfastofunnar og fleiri einstaklingar, sem kveðið er á um í bókuninni og taka þátt í starfsemi stofnunarinnar, fái notið þeirra forréttinda og friðhelgi sem þörf er á til að geta innt af hendi skyldustörf sín.

9. gr.
Ábyrgð

1. Um samningsbundna ábyrgð stofnunarinnar skulu þau lög gilda sem við eiga um hlutaðeigandi samning.
2. Um ábyrgð stofnunarinnar utan samninga vegna tjóns sem hún veldur eða starfsmenn Evrópsku einkaleyfastofunnar í starfi sínu gilda ákvæði laga Sambandslýðveldisins Þýskalands. Ef útibúið í Haag eða undirskrifstofa eða starfsmenn þar valda tjóni gilda ákvæði laga þess samningsríkis þar sem útibúið eða undirskrifstofan hefur aðsetur.
3. Kveða skal á um persónulega ábyrgð starfsmanna Evrópsku einkaleyfastofunnar gagnvart stofnuninni í starfsreglum þeirra eða ráðningarskilmálum.
4. Þeir dómstólar, sem fara með lögsögu til að leysa úr deilum skv. 1. og 2. mgr., eru:
 - a) að því er varðar deilur skv. 1. mgr., valdbærir dómstólar í Sambandslýðveldinu Þýskalandi nema kveðið sé á um dómstóla annars ríkis í samningi milli aðilanna;
 - b) að því er varðar deilur skv. 2. mgr., annaðhvort valdbærir dómstólar í Sambandslýðveldinu Þýskalandi eða valdbærir dómstólar í ríkinu þar sem útibúið eða undirskrifstofan hefur aðsetur.

III. kafli.
Evrópska einkaleyfastofan

10. gr.
Stjórnun

1. Forstjórinn fer með stjórn Evrópsku einkaleyfastofunnar og ber ábyrgð á starfsemi hennar gagnvart framkvæmdaráðinu.
2. Í því skyni hefur forstjórinn einkum eftirfarandi hlutverk og starfssvið:

- a) honum ber að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, þar á meðal setja stjórnunarreglur innanhúss og birta leiðbeiningar handa almenningi, til þess að tryggja að starfsemi Evrópsku einkaleyfastofunnar sé með eðlilegum hætti;
 - b) að því marki sem ekki er kveðið á um slíkt í samningi þessum ber honum að mæla fyrir um hvaða starfsemi skuli fara fram hjá Evrópsku einkaleyfastofunni í München og í útibúinu í Haag;
 - c) hann getur lagt fyrir framkvæmdaráðið hvers konar tillögur um breytingar á samningi þessum og tillögur um almennar reglur eða ákvarðanir sem falla undir valdsvið framkvæmdaráðsins;
 - d) hann undirbýr og framkvæmir fjárhagsáætlunina og allar breytingar á henni eða viðbótaráætlanir;
 - e) hann leggur skýrslu um rekstur stofunnar fyrir framkvæmdaráðið ár hvert;
 - f) hann hefur yfirumsjón með verkum starfsmanna;
 - g) hann ræður starfsfólk og veitir því stöðuhækkun, sbr. þó ákvæði 11. gr.;
 - h) hann fer með agavald yfir starfsfólki, öðru en því sem um getur í 11. gr., og getur gert tillögur til framkvæmdaráðsins um viðurlög við agabrotum þeirra starfsmanna er um getur í 2. og 3. mgr. 11. gr.;
 - i) hann getur falið öðrum störf sín og völd.
3. Forstjórinn skal njóta aðstoðar varaforstjóra. Ef forstjórinn er fjarverandi eða forfallaður skal einn varaforstjóranna koma í hans stað í samræmi við reglur sem framkvæmdaráðið setur.

11. gr.

Ráðning yfirmanna

1. Forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar skal ráðinn af framkvæmdaráðinu.
2. Varaforstjórar skulu ráðnir af framkvæmdaráðinu að höfðu samráði við forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar.
3. Þeir sem eiga sæti í áfrýjunarnefndunum og stóru áfrýjunarnefndinni, að meðtöldum formönnum þeirra, skulu ráðnir af framkvæmdaráðinu, að fenginni tillögu frá forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar. Framkvæmdaráðinu er heimilt að endurráða þá að höfðu samráði við forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar.
4. Framkvæmdaráð fer með agavald yfir starfsmönnum skv. 1.–3. mgr.
5. Framkvæmdaráðinu er einnig heimilt, að höfðu samráði við forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar, að ráða löglærða aðila, starfandi hjá dómstólum samningsríkjanna eða dómsyfirvöldum utan dómstólakerfis þeirra, sem fulltrúa í stóru áfrýjunarnefndina, og mega þeir halda áfram dómastörfum á landsbundnum vettvangi. Þeir skulu ráðnir til þriggja ára í senn og er heimilt að endurráða þá.

12. gr.

Starfsskyldur

Starfsmenn Evrópsku einkaleyfastofunnar skulu bundnir þagnarskyldu, einnig eftir að þeir hafa hætt störfum, og mega hvorki láta uppi né notfæra sér upplýsingar sem eru í eðli sínu atvinnuleyndarmál.

13. gr.

Deilur milli stofnunarinnar og starfsmanna Evrópsku einkaleyfastofunnar

1. Starfsmönnum Evrópsku einkaleyfastofunnar og fyrrum starfsmönnum hennar eða þeim sem hafa öðlast rétt þeirra er heimilt, risi deilur milli þeirra og Evrópsku einkaleyfastofnunarinnar, að leita til stjórnarsýsludómstóls Alþjóðavinnuáráðs Evrópsku einkaleyfastofunnar í samræmi við stofnsamþykktir dómstólsins og innan þeirra marka og samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í starfsreglum fastra starfsmanna eða lífeyrisreglum eða með tilvísun til ráðningarskilmála annarra starfsmanna.
2. Áfrýjun skal einungis tekin til meðferðar hafi hlutaðeigandi einstaklingur reynt til þrautar þær áfrýjunarleiðir sem honum eru heimil samkvæmt starfsreglum, lífeyrisreglum eða ráðningarskilmálum eftir því sem við á.

14. gr.

Tungumál Evrópsku einkaleyfastofunnar, umsókna um evrópsk einkaleyfi og annarra skjala

1. Opinber tungumál Evrópsku einkaleyfastofunnar eru enska, franska og þýska.
2. Umsóknir um evrópskt einkaleyfi skulu lagðar inn á einhverju hinna opinberu tungumála, en leggja skal inn þýðingu á eitt hinna opinberu tungumála í samræmi við framkvæmdareglugerðina ef umsóknir eru lagðar inn á öðru tungumáli. Meðan málið er til meðferðar hjá Evrópsku einkaleyfastofunni er heimilt að vinna að því að færa slíka þýðingu til samræmis við frumtexta umsóknarinnar. Ef þýðing, sem krafist er, er ekki lögð inn innan tiltekins frests telst umsóknin hafa verið dregin til baka.
3. Nota skal það opinbera tungumál Evrópsku einkaleyfastofunnar, sem umsóknin er lögð inn á eða þýdd á, í allri meðferð hjá Evrópsku einkaleyfastofunni nema kveðið sé á um annað í framkvæmdareglugerðinni.
4. Einstaklingum eða lögaðilum, með aðsetur eða aðalstarfsstöð í samningsríki, sem hefur annað opinbert tungumál en ensku, frönsku eða þýsku, svo og ríkisborgurum þess ríkis, búsettum erlendis, er heimilt að leggja inn skjöl sem skylt er að leggja inn innan tiltekins frests á opinberu tungumáli þess ríkis. Þó verða þeir að leggja inn þýðingu á eitt hinna opinberu tungumála Evrópsku einkaleyfastofunnar eins og kveðið er á um í framkvæmdareglugerðinni. Ef eitthvert skjal, annað en þau sem mynda umsókn um evrópskt einkaleyfi, er ekki lagt inn á tungumáli sem mælt er fyrir um, eða ef einhver þýðing, sem krafist er, er ekki lögð inn innan tiltekins frests telst það skjal ekki hafa verið mótttekið.
5. Umsóknir um evrópskt einkaleyfi skulu birtar á tungumáli málsmeðferðarinnar.
6. Texti evrópskra einkaleyfa skal birtur á tungumáli málsmeðferðarinnar og honum skal fylgja þýðing einkaleyfiskrafanna á hin tvö opinberu tungumál Evrópsku einkaleyfastofunnar.
7. Birta skal eftirfarandi á þremur opinberum tungumálum Evrópsku einkaleyfastofunnar:
 - a) Einkaleyfatiðindi Evrópsku einkaleyfastofunnar;
 - b) Stjórnartíðindi Evrópsku einkaleyfastofunnar.
8. Færslur í evrópsku einkaleyfaskrána skulu gerðar á þremur opinberum tungumálum Evrópsku einkaleyfastofunnar. Í vafatilvikum skal tungumál málsmeðferðarinnar ráða úrslitum.

15. gr.

Deildir sem annast málsmeðferð

Til að framfylgja málsmeðferðinni, sem kveðið er á um í samningi þessum, skal setja á stofn innan Evrópsku einkaleyfastofunnar:

- a) móttökudeild;
- b) nýnæmisrannsóknardeildir;
- c) rannsóknardeildir;
- d) andmæladeildir;
- e) lögfræðideild;
- f) áfrýjunarnefndir;
- g) stór áfrýjunarnefnd.

16. gr.

Móttökudeild

Móttökudeild skal sjá um athugun umsókna við innlagningu og athugun á formkröfum umsókna um evrópskt einkaleyfi.

17. gr.

Nýnæmisrannsóknardeildir

Nýnæmisrannsóknardeildir skulu sjá um samningu evrópskra nýnæmisrannsóknarskýrslna.

18. gr.

Rannsóknardeildir

1. Rannsóknardeildir annast rannsókn á einkaleyfishæfi umsókna um evrópskt einkaleyfi.
2. Rannsóknardeild er skipuð þremur tæknimenntuðum rannsóknarmönnum. Þó skal að jafnaði fela einum starfsmanni deildarinnar rannsókn á hverri einkaleyfisumsókn fram til þess að ákvörðun er tekin. Munnlegur málflutningur fer fram fyrir rannsóknardeildinni sjálfri. Telji rannsóknardeild ákvörðun þess eðlis að það sé nauðsynlegt, skal fjölga í henni um einn löglærðan rannsóknarmann. Falli atkvæði jafnt skal atkvæði deildarformanns ráða úrslitum.

19. gr.

Andmæladeildir

1. Andmæladeild skal annast athugun á andmælum gegn evrópsku einkaleyfi.
2. Andmæladeild skal skipuð þremur tæknimenntuðum rannsóknarmönnum og skulu a.m.k. tveir þeirra ekki hafa tekið þátt í málsmeðferðinni sem leiddi til veitingar einkaleyfisins sem andmælin beinast gegn. Rannsóknarmaður, sem hefur tekið þátt í málsmeðferðinni sem leiddi til veitingar evrópska einkaleyfisins, má ekki vera formaður deildarinnar. Áður en andmæladeild tekur lokaákvörðun um andmæli getur hún falið einum starfsmanni deildarinnar að athuga andmælin. Munnlegur málflutningur fer fram fyrir andmæladeildinni sjálfri. Telji andmæladeildin ákvörðun þess eðlis að það sé nauðsynlegt, skal fjölga í henni um einn löglærðan rannsóknarmann sem hefur ekki tekið þátt í málsmeðferð sem leiddi til þess að einkaleyfið var veitt. Falli atkvæði jafnt skal atkvæði deildarformannsins ráða úrslitum.

20. gr.

Lögfræðideild

1. Lögfræðideild tekur ákvarðanir um skráningu í evrópsku einkaleyfaskrána og um skráningar á lista sérmenntaðra fyrirsvarsmanna og niðurfellingar af listanum.
2. Ákvarðanir lögfræðideildar skal einn löglærður starfsmaður hennar taka.

21. gr.

Áfrýjunarnefndir

1. Áfrýjunarnefndir sjá um að athuga áfrýjanir á ákvörðunum móttökudeildar, rannsóknardeilda, andmæladeilda og lögfræðideildar.
2. Þegar áfrýjað er ákvörðun móttökudeildar eða lögfræðideildar skal áfrýjunarnefnd skipuð þremur löglærðum nefndarmönnum.
3. Þegar áfrýjað er ákvörðun rannsóknardeildar skal áfrýjunarnefnd skipuð:
 - a) tveimur fulltrúum með tilskilda tækniþekkingu og einum löglærðum nefndarmanni ef ákvörðunin varðar synjun á umsókn um evrópskt einkaleyfi eða veitingu, takmörkun eða ógildingu á evrópsku einkaleyfi og var tekin af rannsóknardeild, skipaðri færri en fjórum nefndarmönnum;
 - b) þremur nefndarmönnum með tilskilda tækniþekkingu og tveimur löglærðum nefndarmönnum ef ákvörðunin var tekin af rannsóknardeild, skipaðri fjórum nefndarmönnum, eða þegar áfrýjunarnefndin telur þess þörf vegna eðlis áfrýjunarinnar;
 - c) þremur löglærðum nefndarmönnum í öllum öðrum tilvikum.
4. Þegar áfrýja á ákvörðun andmæladeildar skal áfrýjunarnefnd skipuð:
 - a) tveimur nefndarmönnum með tilskilda tækniþekkingu og einum löglærðum nefndarmanni ef ákvörðunin var tekin af andmæladeild, skipaðri þremur nefndarmönnum;
 - b) þremur nefndarmönnum með tilskilda tækniþekkingu og tveimur löglærðum nefndarmönnum ef ákvörðunin var tekin af andmæladeild, skipaðri fjórum nefndarmönnum, eða þegar áfrýjunarnefndin telur þess þörf vegna eðlis áfrýjunarinnar.

22. gr.

Stóra áfrýjunarnefndin

1. Stóra áfrýjunarnefndin skal sjá um:
 - a) að skera úr um lagaatriði sem áfrýjunarnefndir vísa til hennar;

b) að gefa álit um lagaatriði sem forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar vísar til hennar skv. 112. gr.;

c) að taka afstöðu til beiðna um endurskoðun á ákvörðunum áfrýjunarnefndarinnar skv. 112. gr. a.

2. Í málum skv. a- og b-lið 1. mgr. skal stóra áfrýjunarnefndin skipuð fimm löglærðum nefndarmönnum og tveimur nefndarmönnum með tilskilda tækniþekkingu. Í málum skv. c-lið 1. mgr. skal stóra áfrýjunarnefndin skipuð þremur eða fimm nefndarmönnum eins og kveðið er á um í framkvæmdareglugerðinni. Í öllum málum skal formaður vera löglærður.

23. gr.

Sjálfstæði nefndarmanna

1. Nefndarmenn í stóru áfrýjunarnefndinni og öðrum áfrýjunarnefndum skulu skipaðir til fimm ára í senn og er óheimilt að víkja þeim úr störfum á þeim tíma nema brýn ástæða sé til þess og framkvæmdaráðið, að fenginni tillögu þess efnis frá stóru áfrýjunarnefndinni, taki ákvörðun um slíkt. Þrátt fyrir það sem kveðið er á um í 1. málsl. fellur ráðningarsamningur nefndarmanna úr gildi ef þeir segja upp eða fara á eftirlaun samkvæmt starfsreglum sem gilda um fastráðna starfsmenn Evrópsku einkaleyfastofunnar.

2. Nefndarmenn mega ekki vera starfsmenn móttökudeildar, rannsóknardeilda, andmæladeilda eða lagadeildar.

3. Í ákvörðunum sínum skulu nefndarmenn ekki bundnir af neinum fyrirmælum heldur einungis fara eftir ákvæðum samnings þessa.

4. Áfrýjunarnefndir og stóra áfrýjunarnefndin skulu setja sér starfsreglur í samræmi við ákvæði framkvæmdareglugerðarinnar. Þær skulu hljóta samþykki framkvæmdaráðs.

24. gr.

Vanhæfi og kröfur um að nefndarmenn víki sæti

1. Þeir sem eiga sæti í áfrýjunarnefndum eða stóru áfrýjunarnefndinni mega ekki taka þátt í meðferð kæru ef þeir hafa persónulegra hagsmuna að gæta í málinu, þeir hafa áður komið að málinu sem fyrirvarsmenn annars aðilans eða þeir hafa átt aðild að ákvörðuninni sem áfrýjað er.

2. Ef nefndarmaður í áfrýjunarnefnd eða stóru áfrýjunarnefndinni telur, af ástæðu sem um getur í 1. mgr. eða einhverri annarri ástæðu, að hann eigi ekki að taka þátt í meðferð áfrýjunar ber honum að tilkynna nefndinni þar um.

3. Sérhver aðili máls getur krafist þess að nefndarmaður í áfrýjunarnefnd eða stóru áfrýjunarnefndinni víki sæti af ástæðu, sem um getur í 1. mgr. eða ef grunur leikur á hlutdrægni hans. Ekki skal taka slíka kröfu til greina ef viðkomandi aðili hefur vitað af ástæðunni, sem hann ber fyrir sig, og þó átt hlut að málsmeðferðinni. Ekki er unnt að hreyfa mótmælum vegna ríkisfangs nefndarmanns.

4. Áfrýjunarnefndirnar og stóra áfrýjunarnefndin taka ákvörðun um hvernig bregðast skuli við í tilvikum 2. og 3. mgr. án þátttöku nefndarmannsins sem í hlut á. Þegar ákvörðun er tekin í slíkum málum skal varamaður taka sæti nefndarmannsins.

25. gr.

Tæknilegt álit

Að beiðni þar til bærslu innlands dómstóls, sem hefur til meðferðar mál um brot gegn einkaleyfi eða ógildingunni á því, ber Evrópsku einkaleyfastofunni, gegn greiðslu viðeigandi gjalds, að gefa tæknilegt álit um evrópska einkaleyfið sem málið varðar. Rannsóknardeild sér um að gefa slíkt álit.

IV. kafli
Framkvæmdaráðið

26. gr.

Aðild

1. Framkvæmdaráðið skal skipað fulltrúum og varafulltrúum samningsríkjanna. Hvert samningsríki hefur rétt til að tilnefna einn fulltrúa og einn varafulltrúa í framkvæmdaráðið.
2. Fulltrúar í framkvæmdaráðinu mega njóta aðstoðar ráðgjafa eða sérfræðinga, sbr. þó starfsreglur þess.

27. gr.

Formaður

1. Framkvæmdaráðið kýs sér formann og varaformann úr hópi fulltrúa og varafulltrúa samningsríkjanna. Varaformaður tekur af sjálfsdáðum sæti formanns ef hann getur ekki sinnt skyldum sínum.
2. Kjörtímabil formanns og varaformanns skal vera þrjú ár. Heimilt er að endurkjósa þá.

28. gr.

Stjórn

1. Þegar samningsríkin eru a.m.k. átta er framkvæmdaráðinu heimilt að skipa úr sínum hópi fimm manna stjórn.
2. Formaður og varaformaður framkvæmdaráðsins eiga af sjálfsdáðum sæti í stjórninni; framkvæmdaráðið kýs hina þrjú fulltrúana.
3. Kjörtímabil stjórnarmanna, sem kjörnir eru af framkvæmdaráðinu, er þrjú ár. Ekki er heimilt að endurkjósa þá.
4. Stjórnin skal inna af hendi þau verkefni sem framkvæmdaráðið felur henni samkvæmt starfsreglunum.

29. gr.

Fundir

1. Formaður framkvæmdaráðsins boðar til funda þess.
2. Forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar skal taka þátt í umræðum framkvæmdaráðsins.
3. Framkvæmdaráðið heldur reglulegan fund einu sinni ár hvert. Þar að auki kemur það saman að frumkvæði formanns eða ef einn þriðji hluti samningsríkjanna óskar eftir því.
4. Umræður í framkvæmdaráðinu skulu fara fram samkvæmt dagskrá og starfsreglum þess.
5. Í tillögu að dagskrá ber að setja öll mál sem óskað er eftir umræðum um af hálfu einhvers samningsríkis samkvæmt starfsreglum.

30. gr.

Áheyrnarfulltrúar

1. Alþjóðahugverkastofnunin skal eiga fulltrúa á fundum framkvæmdaráðsins samkvæmt ákvæðum samnings sem Evrópska einkaleyfastofnunin og Alþjóðahugverkastofnunin gera með sér.
2. Aðrar milliríkjastofnanir, sem bera ábyrgð á framkvæmd alþjóðareglna á sviði einkaleyfa og hafa gert samning við stofnunina, skulu eiga fulltrúa á fundum framkvæmdaráðsins samkvæmt ákvæðum í slíkum samningi.
3. Framkvæmdaráðinu er heimilt að bjóða öðrum milliríkjastofnunum og alþjóðlegum frjálsum félagasamtökum, sem stunda starfsemi stofnuninni viðvíkjandi, að senda fulltrúa á fundi sína þegar rætt er um mál sem varða báða aðila.

31. gr.

Tungumál framkvæmdaráðsins

1. Enska, franska og þýska eru þau tungumál sem nota skal á fundum framkvæmdaráðsins.
2. Skjöl, sem lögð eru fyrir framkvæmdaráðið, og fundargerðir frá fundum þess skulu gerð á þeim þremur tungumálum sem um getur í 1. mgr.

32. gr.

Starfslið, húsnæði og búnaður

Evrópska einkaleyfastofan skal sjá framkvæmdaráðinu og öllum nefndum, sem hún setur á stofn, fyrir nauðsynlegu starfsliði, húsnæði og búnaði til þess að gera þeim kleift að gegna skyldum sínum.

33. gr.

Valdsvið framkvæmdaráðsins í ákveðnum tilvikum

1. Framkvæmdaráðið hefur vald til að breyta:
 - a) frestum sem kveðið er á um í samningnum;
 - b) II.–VIII. hluta og X. hluta samningsins til að þeir verði í samræmi við alþjóðlegan samning, tengdan einkaleyfum, eða löggjöf Evrópubandalagsins um einkaleyfi;
 - c) framkvæmdareglugerðinni.
2. Framkvæmdaráðið hefur vald, í samræmi við samning þennan, til að breyta:
 - a) fjármálaireglugerðinni;
 - b) starfsreglum sem gilda um fasta starfsmenn og ráðningarskilyrðum annarra starfsmanna Evrópsku einkaleyfastofunnar, launatöxtum þessara föstu starfsmanna og annarra starfsmanna og eðli viðbótarhlunninda og reglum um veitingu þeirra;
 - c) reglum um lífeyri og viðeigandi hækkunum á núverandi lífeyri til að hann fylgi launahækkunum;
 - d) reglum um gjöld;
 - e) starfsreglum sínum.
3. Þrátt fyrir 2. mgr. 18. gr. er framkvæmdaráðinu heimilt að ákveða, í ljósi fenginnar reynslu, að í tilteknum málaflokkum skuli rannsóknardeildir skipaðar einum tæknimenntuðum rannsóknarmanni. Slíka ákvörðun má afturkalla.
4. Framkvæmdaráðið hefur vald til þess að fela forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar að efna til samningaviðræðna og ganga frá samningum, með samþykki ráðsins, fyrir hönd Evrópsku einkaleyfastofnunarinnar við ríki, milliríkjastofnanir og upplýsingamiðstöðvar sem komið hefur verið á fót með samningum við slíkar stofnanir.
5. Framkvæmdaráðinu er óheimilt að taka ákvarðanir skv. b-lið 1. mgr.:
 - um alþjóðlegan samning, áður en hann öðlast gildi;
 - sem snerta löggjöf Evrópubandalagsins, áður en hún öðlast gildi, eða áður en innleiðingartímabil rennur út, sé gert ráð fyrir slíku tímabili í löggjöfinni.

34. gr.

Atkvæðisréttur

1. Samningsríkin hafa ein atkvæðisrétt í framkvæmdaráðinu.
2. Hvert samningsríki skal hafa eitt atkvæði, sbr. þó beitingu ákvæða 36. gr.

35. gr.

Reglur um atkvæðagreiðslu

1. Ákvarðanir framkvæmdaráðsins, aðrar en um getur í 2. og 3. mgr., skulu teknar með einföldum meirihluta atkvæða þeirra samningsríkja sem sækja fundinn og greiða atkvæði.
2. Þrjá fjórðu hluta atkvæða þeirra samningsríkja, sem sækja fundinn og greiða atkvæði, þarf til ákvarðana sem framkvæmdaráðinu er heimilt að taka skv. 7. gr., 1. mgr. 11. gr., a- og c-lið 1. mgr. og 2.–4. mgr. 33. gr., 1. mgr. 39. gr., 2. og 4. mgr. 40. gr., 46. gr., 134. gr. a, 2. mgr. 149. gr. a, 152. gr., 7. mgr. 153. gr., 166. gr. og 172. gr.
3. Einróma samþykkis samningsríkjanna, sem greiða atkvæði, er krafist til ákvarðana sem framkvæmdaráðinu er heimilt að taka skv. b-lið 1. mgr.
33. gr. Framkvæmdaráðið skal aðeins taka slíkar ákvarðanir ef öll samningsríkin sækja fundinn. Ákvörðun, sem tekin er á grundvelli b-liðar 1. mgr. 33. gr., skal ekki öðlast gildi ef eitthvert samningsríkjanna tilkynnir, innan tólf mánaða frá ákvörðunardegi, að það kjósi að vera ekki bundið af þeirri ákvörðun.
4. Hjáseta telst ekki til greiddra atkvæða.

36. gr.

Vægi atkvæða

1. Að því er varðar að samþykkja reglur um gjöld eða breyta þeim og samþykkja fjárhagsáætlun stofnunarinnar, breytingar á henni eða aukafjárhagsáætlun leiði slíkt til aukinna fjárframlaga samningsríkjanna, getur hvaða samningsríki sem er krafist þess, eftir fyrstu umferð atkvæðagreiðslu þar sem hvert samningsríki hefur eitt atkvæði og án tillits til niðurstöðu þeirrar atkvæðagreiðslu, að greidd verði atkvæði strax aftur og að atkvæði ríkjanna verði vegin í samræmi við ákvæði 2. mgr. Niðurstaða seinni atkvæðagreiðslunnar ræður úrslitum.
2. Reikna skal fjölda atkvæða, sem hvert samningsríki hefur í seinni umferðinni á eftirfarandi hátt:
 - a) margfalda skal þann hundraðshluta, sem fenginn er fyrir hvert samningsríki með tilliti til skrárinnar yfir sérstök fjárframlög skv. 3. og 4. mgr. 40. gr., með fjölda samningsríkja og deila í með tölunni fimm;
 - b) hækka ber fjölda atkvæða, sem þannig er fenginn, upp í næstu heila tölu;
 - c) bæta skal fimm viðbótaratkvæðum við þá tölu;
 - d) þó skal ekkert samningsríki hafa fleiri en þrjátíu atkvæði.

V. kafli

Ákvæði um fjármál

37. gr.

Fjármögnun fjárhagsáætlunar

Fjárhagsáætlun stofnunarinnar skal fjármagna með:

- a) tekjum stofnunarinnar sjálfrar;
- b) greiðslum samningsríkjanna vegna árgjalda fyrir evrópsk einkaleyfi sem lögð eru á í þeim ríkjum;
- c) þegar þörf krefur, með sérstökum fjárframlögum samningsríkjanna;
- d) þegar við á, þeim tekjum sem kveðið er á um í 146. gr.;
- e) þegar við á, og fyrir fasteignir eingöngu, láni hjá þriðja aðila sem fengið er með veði í landareign eða fasteign;
- f) þegar við á, fjármagni frá þriðja aðila fyrir sérstök verkefni.

38. gr.

Tekjur stofnunarinnar

Eigin tekjur stofnunarinnar skulu samanstanda af:

- a) öllum tekjum af gjöldum og öðrum tekjustofnum og einnig af varasjóðum stofnunarinnar;
- b) tekjum af lífeyrissjóði sem farið skal með sem sérstakan eignaflokk innan stofnunarinnar og er ætlað að styðja lífeyrisáætlun stofnunarinnar með viðeigandi varasjóði.

39. gr.

Greiðslur frá samningsríkjunum vegna árgjalda fyrir evrópsk einkaleyfi

1. Hvert samningsríki greiðir stofnuninni fjárhæð sem jafngildir hlutfalli, samkvæmt ákvörðun framkvæmdaráðsins, af árgjaldi sem samningsríkið fær greitt fyrir hvert evrópskt einkaleyfi; hlutfall þetta skal ekki vera hærra en 75 af hundraði og skal vera hið sama í öllum samningsríkjum. Ef fyrrnefnt hlutfall er lægri fjárhæð en föst lágmarksfjárhæð, sem framkvæmdaráðið ákveður, skal viðkomandi samningsríki samt sem áður greiða stofnuninni þá lágmarksfjárhæð.
2. Hvert samningsríki lætur stofnuninni í té þær upplýsingar sem framkvæmdaráðið telur þörf á til að ákvarða greiðslur ríkisins.
3. Framkvæmdaráðið ákveður gjalddaga greiðslanna.
4. Hafi greiðsla ekki verið að fullu innt af hendi á gjalddaga skal viðkomandi samningsríki greiða vexti frá gjalddaga af þeirri fjárhæð sem ógreidd er.

40. gr.

Gjaldskrá og greiðslur – sérstök fjárframlög

1. Fjárhæðir gjalda skv. 38. gr. og hlutfall skv. 39. gr. skulu ákveðin þannig að tryggt sé að tekjur af þeim nægi til að stofnunin verði ekki rekin með tapi.
2. Takist ekki að reka stofnunina taplaust, með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 1. mgr., skulu samningsríkin engu að síður leggja stofnuninni til fé að fjárhæð sem framkvæmdaráðið ákveður fyrir viðkomandi reikningsskilatímabil.
3. Ákveða ber þessi sérstöku fjárframlög fyrir hvert samningsríki á grundvelli fjölda umsókna um evrópsk einkaleyfi sem lagðar voru inn á næstliðnu ári, að undanskildu árinu næst á undan því þegar samningur þessi tók gildi og reiknast þau sem hér segir:
 - a) að hálfu í hlutfalli við fjölda einkaleyfaumsókna sem lagðar voru inn í viðkomandi samningsríki;
 - b) að hálfu í hlutfalli við næstmesta fjölda einkaleyfaumsókna sem lagðar voru inn í öðrum samningsríkjum af einstaklingum eða lögaðilum með aðsetur eða aðalstarfsstöð í viðkomandi samningsríki. Þó skal sameina í eina heild þær fjárhæðir, sem þeim ríkjum ber að leggja fram, þar sem fjöldi einkaleyfaumsókna er yfir 25.000, og taka saman nýja skrá yfir sérstök fjárframlög miðaða við heildarfjölda einkaleyfaumsókna sem lagðar voru inn í þessum ríkjum.
4. Þegar ekki er unnt að ákveða stöðu samningsríkis í skránni skv. 3. mgr. skal framkvæmdaráðið ákveða, með samþykki viðkomandi ríkis, stöðu þess í skránni.
5. Ákvæði 3. og 4. mgr. 39. gr. skulu gilda að breyttu breytanda um hin sérstöku fjárframlög.
6. Endurgreiða ber hin sérstöku fjárframlög með vöxtum sem skulu vera jafnháir fyrir öll samningsríkin. Endurgreiðslur skulu inntar af hendi að því marki sem fjárhagsáætlun stofnunarinnar leyfir hverju sinni; fjárhæðinni skal skipt milli samningsríkjanna í samræmi við skrána sem um getur í 3. og 4. mgr. hér að framan.
7. Hin sérstöku fjárframlög, sem send eru á hvaða reikningsskilatímabili sem er, skulu að fullu endurgreidd áður en til endurgreiðslu kemur á nokkrum slíkum fjárframlögum, eða hluta þeirra, sem send eru stofnuninni á síðari reikningsskilatímabilum.

41. gr.

Fyrirframgreiðslur

1. Að beiðni forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar ber samningsríkjunum að greiða til stofnunarinnar fyrirfram upp í greiðslur þeirra og framlög, innan marka þeirrar fjárhæðar sem framkvæmdaráðið ákveður. Slíkum fyrirframgreiðslum skal jafnað niður í hlutfalli við fjárhæðir sem aðildarríkjunum ber að greiða fyrir viðkomandi reikningsskilatímabil.
2. Ákvæði 3. og 4. mgr. 39. gr. gilda að breyttu breytanda um fyrirframgreiðslurnar.

42. gr.

Fjárhagsáætlun

1. Fjárhagsáætlun stofnunarinnar skal stemma. Hún skal samin í samræmi við almennt viðurkenndar reglur um reikningsskil sem tilteknar eru í fjármálareglugerðinni. Heimilt er, ef þörf krefur, að samþykkja breytingu á fjárhagsáætlunum eða aukafjárhagsáætlunum.
2. Fjárhagsáætlun skal samin í þeirri reikningseiningu sem tiltekin er í fjármálareglugerðinni.

43. gr.

Útgjaldaheimild

1. Útgjöld, sem færð eru í fjárhagsáætlun, eru heimilð fyrir eitt reikningsskilatímabil í senn nema fjármálareglugerð kveði á um annað.
2. Með fyrirvara um skilyrði, sem sett verða í fjármálareglugerðinni, er heimilt að færa fram til næsta árs sérhverja fjárveitingu, sem varðar ekki kostnað vegna starfsmanna og ónotuð er við lok reikningsskilatímabils, en þó ekki fram yfir lok næsta reikningsskilatímabils.
3. Fjárveitingar skulu skráðar undir mismunandi liðum eftir eðli og tilgangi og sundurliðaðar eftir þörfum í samræmi við fjármálareglugerðina.

44. gr.

Fjárveitingar vegna ófyrirsjáanlegra útgjalda

1. Í fjárhagsáætlun stofnunarinnar er heimilt að veita fé vegna ófyrirsjáanlegra útgjalda.
2. Notkun þessara fjárveitinga af hálfu stofnunarinnar skal háð fyrirframsamþykki framkvæmdaráðs.

45. gr.

Reikningsskilatímabil

Reikningsskilatímabilið hefst 1. janúar og endar 31. desember.

46. gr.

Undirbúningur og samþykkt fjárhagsáætlunar.

1. Forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar leggur tillögu til fjárhagsáætlunar fyrir framkvæmdaráðið eigi síðar en kveðið er á um í fjármálareglugerðinni.
2. Fjárhagsáætlun, breytingar á henni eða aukafjárhagsáætlun skal framkvæmdaráðið samþykkja.

47. gr.

Bráðabirgðafjárhagsáætlun

1. Hafi framkvæmdaráðið ekki samþykkt fjárhagsáætlun við upphaf reikningsskilatímabils má í hverjum mánuði inna af hendi greiðslur undir hverjum liði eða annarri einingu fjárhagsáætlunar, í samræmi við ákvæði fjármálareglugerðarinnar, allt að einum tólfta af fjárveitingum fyrra reikningsskilatímabils, enda séu fjárveitingarnar, sem forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar fær til ráðstöfunar með þessu móti, ekki umfram einn tólfta af því sem ráð er fyrir gert í tillögu til fjárhagsáætlunar.
2. Framkvæmdaráðinu er heimilt, að uppfylltum öðrum ákvæðum 1. mgr., að samþykkja útgjöld umfram einn tólfta fjárveitinganna.
3. Greiðslum skv. b-lið 37. gr. skal haldið áfram til bráðabirgða og þá með þeim skilmálum sem ákveðnir voru skv. 39. gr. fyrir árið næst á undan ári því sem tillaga að fjárhagsáætlun á við.
4. Ef þörf er á sérstökum fjárframlögum til að tryggja framkvæmd 1. og 2. mgr. hér að framan skulu samningsríkin greiða þau mánaðarlega og þá til bráðabirgða og í samræmi við skrána sem um getur í 3. og 4. mgr. 40. gr. Ákvæði 4. mgr. 39. gr. skulu gilda að breyttu breytanda um framlögin.

48. gr.

Framkvæmd fjárhagsáætlunar

1. Forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar sér um framkvæmd fjárhagsáætlunar og breytinga á fjárhagsáætlunum eða aukafjárhagsáætlunar á eigin ábyrgð og innan marka samþykkttra fjárveitinga.
2. Innan ramma fjárhagsáætlunarinnar er forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar heimilt, með þeim takmörkunum og skilyrðum sem sett eru í fjármálareglugerðinni, að færa fé milli ólíkra liða eða undirliða.

49. gr.

Endurskoðun reikninga

1. Endurskoðendur, sem hafið er yfir vafa að séu óháðir, skulu endurskoða rekstrarreikning og efnahagsreikning stofnunarinnar; þeir skulu skipaðir af framkvæmdaráðinu til fimm ára í senn og má endurnýja val þeirra eða framlengja það.
2. Endurskoðun skal byggð á fylgiskjölum og fara fram á staðnum ef þörf krefur; staðfest skal að allar tekjur hafi verið móttæknar og öll gjöld innt af hendi á löglegan og réttan hátt og að fjárhagsstjórnin sé traust. Við lok hvers reikningsskilatímabils semja endurskoðendurnir skýrslu.
3. Ár hvert leggur forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar fyrir framkvæmdaráðið reikninga síðasta reikningsskilatímabils miðað við fjárhagsáætlunina og efnahagsreikning, sem sýnir eignir og skuldir stofnunarinnar, ásamt skýrslu endurskoðendanna.

4. Framkvæmdaráðið samþykkir ársreikningana ásamt skýrslu endurskoðendanna og veitir forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar heimild til að framkvæma fjárhagsáætlunina.

50. gr.

Fjármálareglugerð

Í fjármálareglugerð skal einkum ákveða:

- a) hvernig staðið skal að því að semja og framkvæma fjárhagsáætlunina og færa reikninga og endurskoða þá;
- b) hvernig og með hvaða móti samningsríkin skulu inna af hendi til stofnunarinnar greiðslur og framlög skv. 37. gr. og fyrirframgreiðslur skv. 41. gr.;
- c) reglur um ábyrgð starfsmanna sem sjá um leyfisveitingar og reikningsskil og fyrirkomulag eftirlits með störfum þeirra;
- d) vexti skv. 39., 40. og 47. gr.;
- e) hvernig framlögin, sem greiða ber með vísun til 146. gr., skuli reiknuð;
- f) samsetningu fjárhags- og fjármálanefndar, sem framkvæmdarráðið skal setja á stofn, og hvaða verksvið henni skuli falið.
- g) almennt viðurkenndar reglur um reikningsskil sem fjárhagsáætlun og ársreikningar skulu byggjast á.

51. gr.

Gjöld

1. Evrópsku einkaleyfastofunni er heimilt að leggja gjöld á öll opinber verkefni eða störf sem innt eru af hendi samkvæmt samningi þessum.
2. Í framkvæmdareglugerðinni skal kveðið á um tímamörk á greiðslum, öðrum en þeim sem ákveðnar eru í samningi þessum.
3. Í þeim tilvikum, sem framkvæmdareglugerðin kveður á um að greiðslur skuli inntar af hendi, skal einnig kveðið á um afleiðingar þess ef greiðslurnar berast ekki á tilsettum tíma.
4. Reglur um gjöld skulu einkum ákvarða fjárhæðir gjaldanna og með hvaða móti þau skulu innt af hendi.

II. HLUTI

Efnisleg ákvæði einkaleyfalaga

I. kafli

Einkaleyfishæfi

52. gr.

Einkaleyfishæfar uppfinningar

1. Veita skal evrópskt einkaleyfi fyrir uppfinningum á öllum tæknisviðum að því gefnu að uppfinningin sé ný, frumleg og hagnýtanleg í atvinnulífi.
2. Eftirfarandi telst einkum ekki til uppfinninga í skilningi 1. mgr.:
 - a) uppgötvanir, vísindakenningar og stærðfræðiaðferðir;
 - b) listræn verk;
 - c) skipulag, reglur og aðferðir við hugarstarfsemi, leiki eða viðskipti, svo og tölvuforrit;
 - d) framsetning upplýsinga.
3. Ákvæði 2. mgr. koma í veg fyrir einkaleyfishæfi efnis eða athafna, sem um getur í ákvæðinu, einungis að því marki sem evrópskt einkaleyfi eða umsókn um evrópskt einkaleyfi varðar slíkt efni eða athöfn sem slíka.

53. gr.

Undantekningar frá einkaleyfishæfi

Ekki má veita evrópskt einkaleyfi þegar um er að ræða:

- a) uppfinningar þar sem almenn hagnýting þeirra myndi stríða gegn allsherjarreglu eða siðgæði og verður hagnýtingin þó ekki talin brjóta gegn slíku vegna þess eins að hún sé bönnuð með lögum eða reglum í einhverjum eða öllum samningsríkjunum;

b) plöntu- eða dýraafbrigði eða aðferðir til að framleiða plöntur eða dýr sem eru í grundvallaratriðum líffræðilegs eðlis; ákvæði þetta gildir hvorki um örverufræðilegt ferli né afurðir sem rekja má til slíks ferlis.

c) aðferðir við handlækningar eða sjúkdómsmeðferð og sjúkdómsgreiningu á mönnum eða dýrum; ákvæði þetta gildir ekki um afurðir, einkum efni eða efnasamsetningar, til nota við einhverjar slíkar aðferðir.

54. gr.

Nýnæmi

1. Uppfinning telst ný ef hún er ekki hluti af þekktri tækni á hverjum tíma á viðkomandi sviði.
2. Til þess sem þekkt er á hverjum tíma á viðkomandi sviði telst allt sem hefur verið gert aðgengilegt almenningi með skriflegri eða munnlegri lýsingu, með notkun eða einhverju öðru móti, fyrir þann dag er umsókn um evrópskt einkaleyfi var lögð inn.
3. Þar að auki skal innihald umsókna um evrópskt einkaleyfi eins og þær voru lagðar inn, ef umsóknardagur þeirra er fyrir þann dag sem um getur í 2. mgr. og þær voru birtar á þeim degi eða seinna, teljast hluti af því sem þekkt er á hverjum tíma á viðkomandi sviði.
4. Ákvæði 2.–3. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir einkaleyfishæfi efnis eða samsetningar sem er hluti af því sem er þekkt á hverjum tíma á viðkomandi sviði og nota skal í aðferð skv. c-lið 53. gr., að því tilskildu að notkun þess í aðferðinni sé ekki hluti af núverandi þekkingu.
5. Ákvæði 2.–3. mgr. skulu heldur ekki koma í veg fyrir einkaleyfishæfi efnis eða samsetningar skv. 4. mgr. sem nota skal með sérstökum hætti í tengslum við aðferð, sem um getur í c-lið 53. gr., að því tilskildu að slík notkun sé ekki hluti af núverandi þekkingu.

55. gr.

Birtingar sem skerða ekki rétt

1. Að því er beitingu 54. gr. varðar skal ekki taka til greina birtingu uppfinningar hafi hún átt sér stað eigi fyrr en sex mánuðum áður en sótt er um evrópskt einkaleyfi og slík birting er komin til vegna eða sem afleiðing af:
 - a) greinilegri misnotkun gagnvart umsækjanda eða fyrirrennara hans að lögum; eða
 - b) því að umsækjandi eða fyrirrennari hans að lögum hefur sýnt uppfinninguna á opinberri eða opinberlega viðurkenndri alþjóðlegri sýningu sem fellur undir skilyrði samnings um alþjóðlegar sýningar sem undirritaður var í París 22. nóvember 1928 og síðast var breytt 30. nóvember 1972.
2. Þegar b-liður 1. mgr. á við skulu ákvæði 1. mgr. einungis gilda ef umsækjandi lýsir yfir því, þegar hann sækir um evrópskt einkaleyfi, að uppfinningin hafi verið þannig sýnd og leggur inn vottorð því til staðfestingar innan þess frests og samkvæmt þeim skilyrðum sem framkvæmdareglugerðin kveður á um.

56. gr.

Frumleikastig

Uppfinning telst fela í sér frumleikastig sé hún ekki, með tilliti til þess sem þekkt er á hverjum tíma á viðkomandi sviði, augljós kunnáttumanni á umræddu sviði. Ef í þekktri tækni felast einnig skjöl í skilningi 3. mgr. 54. gr. skal ekki taka slík skjöl til greina þegar skorið er úr um það hvort um frumleikastig er að ræða.

57. gr.

Hagnýting í atvinnulífi

Uppfinning telst hagnýtanleg í atvinnulífi ef unnt er að framleiða hana eða nota í hvers konar atvinnustarfsemi, þar á meðal landbúnaði.

II. kafli

Hverjir mega sækja um og öðlast evrópskt einkaleyfi – uppfinningamanns sé getið

58. gr.

Réttur til að sækja um evrópskt einkaleyfi

Rétt til að sækja um evrópskt einkaleyfi hefur hver einstaklingur eða lögaðili, svo og hver aðili sem hefur réttarstöðu lögaðila samkvæmt þeim lögum sem um hann gilda.

59. gr.

Fleiri umsækjendur

Umsækjendum er einnig heimilt að sækja í sameiningu um evrópskt einkaleyfi, svo og tveimur eða fleiri umsækjendum sem tilnefna ólík samningsríki.

60. gr.

Réttur til evrópsks einkaleyfis

1. Rétt til evrópsks einkaleyfis á uppfinningamaðurinn eða sá sem hefur öðlast rétt hans. Ef uppfinningamaðurinn er launþegi ákvarðast rétturinn til evrópsks einkaleyfis af lögum ríkisins þar sem launþeginn starfar aðallega en ef ekki er unnt að ákvarða í hvaða ríki launþeginn starfar aðallega skal beita lögum ríkisins þar sem atvinnurekandinn hefur starfsstöð sem launþeginn tengist.
2. Hafi tveir eða fleiri einstaklingar komið fram með uppfinningu, óháðir hvor eða hver öðrum, skal sá eiga rétt til evrópsks einkaleyfis sem fyrst sækir um hann að því gefnu að fyrsta umsókn hafi verið birt.
3. Í máli hjá Evrópsku einkaleyfastofunni skal litið svo á að umsækjanda sé heimilt að fara með réttinn til evrópsks einkaleyfis.

61. gr.

Umsóknir um evrópskt einkaleyfi frá einstaklingum sem hafa ekki til þess rétt

1. Ef talið er í lokaákvörðun að einstaklingur, annar en umsækjandi, eigi rétt á að öðlast evrópskt einkaleyfi er þeim einstaklingi heimilt samkvæmt framkvæmdareglugerðinni:
 - a) að fylgja umsókninni um evrópskt einkaleyfi eftir í eigin nafni í stað umsækjandans;
 - b) að leggja inn nýja umsókn um evrópskt einkaleyfi fyrir sömu uppfinningu; eða
 - c) fara fram á að umsókninni um evrópskt einkaleyfi verði hafnað.
2. Ákvæði 1. mgr. 76. gr. skulu gilda að breyttu breytanda um nýja umsókn um evrópskt einkaleyfi sem lögð er inn skv. b-lið 1. mgr.

62. gr.

Réttur uppfinningamanns til þess að nafns hans sé getið

Uppfinningamaður hefur rétt gagnvart umsækjanda um evrópskt einkaleyfi eða einkaleyfishafa að hans sé getið við Evrópsku einkaleyfastofuna sem uppfinningamanns.

III. kafli

Áhrif evrópsks einkaleyfis og umsóknar um evrópskt einkaleyfi

63. gr.

Gildistími evrópsks einkaleyfis

1. Evrópskt einkaleyfi gildir í tuttugu ár frá umsóknardeginum.
2. Ekkert í undanfarandi málsgrein takmarkar rétt samningsríkis til að framlengja gildistíma evrópsks einkaleyfis eða veita samsvarandi vernd sem tekur gildi strax að einkaleyfinu útrunnu með sömu skilyrðum og gilda um landsbundin einkaleyfi:
 - a) til þess að bregðast við stríðsástandi eða álíka neyðarástandi sem varðar það ríki;
 - b) ef efni evrópska einkaleyfisins er vara eða framleiðsluaðferð á vöru eða notkun vöru sem ekki má setja á markað í ríkinu fyrr en uppfyllt eru skilyrði laga um opinbera leyfisveitingarmeðferð.
3. Ákvæði 2. mgr. skulu gilda að breyttu breytanda um evrópsk einkaleyfi sem veitt eru sameiginlega fyrir hóp samningsríkja í samræmi við 142. gr.

4. Samningsríki, sem setur ákvæði um framlengingu gildistíma eða samsvarandi vernd skv. b-lið 2. mgr., er heimilt, í samræmi við samning við stofnunina, að fela Evrópsku einkaleyfastofunni verk sem tengjast framkvæmd á viðkomandi ákvæðum.

64. gr.

Réttindi sem evrópskt einkaleyfi veitir

1. Evrópskt einkaleyfi veitir einkaleyfishafa, að því marki sem kveðið er á um í ákvæðum 2. mgr. og frá þeim degi að tilkynning birtist um veitingu þess og í hverju samningsríki sem það er veitt fyrir, sömu réttindi og þau sem felast í landsbundnu einkaleyfi í því ríki.
2. Ef efni evrópsks einkaleyfis er aðferð nær verndin, sem einkaleyfið veitir, einnig til þeirra afurða sem fengnar eru beint með slíkri aðferð.
3. Um brot gegn evrópsku einkaleyfi fer samkvæmt landslögum.

65. gr.

Þýðing á evrópsku einkaleyfi

1. Ef evrópskt einkaleyfi, sem Evrópska einkaleyfastofan hefur veitt, breytt eða takmarkað, er ekki á einu opinberra tungumála samningsríkis getur það kveðið á um að einkaleyfishafi skuli leggja fram, hjá aðalflugverkastofu þess, þýðingu á einkaleyfinu, eins það var veitt, því breytt eða það var takmarkað, á einu opinberra tungumála þess að hans vali eða, ef ríkið hefur tiltekið notkun eins opinbers tungumáls, á því máli. Fresturinn til að leggja fram þýðinguna rennur út þremur mánuðum eftir þann dag þegar tilkynning um veitingu evrópska einkaleyfisins, gildi þess með áorðnum breytingum eða takmarkanir þess er birt í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar, nema hlutaðeigandi ríki kveði á um lengri frest.
2. Hverju samningsríki, sem hefur samþykkt ákvæði í samræmi við 1. mgr., er heimilt að kveða á um að einkaleyfishafi greiði kostnað við birtingu slíkrar þýðingar að fullu eða að hluta innan frests sem ríkið ákveður.
3. Séu ákvæði, sem samþykkt eru í samræmi við 1. og 2. mgr., ekki uppfyllt er hverju samningsríki heimilt að mæla svo fyrir að evrópska einkaleyfið teljist ógilt frá upphafi í því ríki.

66. gr.

Umsókn um evrópskt einkaleyfi jafngildir landsbundinni umsókn

Umsókn um evrópskt einkaleyfi, sem hefur fengið umsóknardag, telst jafngilda venjulegri landsbundinni umsókn í tilnefndum samningsríkjum og nýtur forgangs, þegar við á, eins og krafist er í umsókninni um evrópskt einkaleyfi.

67. gr.

Réttindi sem umsókn um evrópskt einkaleyfi veitir eftir birtingu

1. Frá þeim degi sem umsókn um evrópskt einkaleyfi er birt veitir hún umsækjandanum til bráðabirgða þá vernd sem veitt er skv. 64. gr. í samningsríkjunum sem tilnefnd eru í umsókninni.
2. Hverju samningsríki er heimilt að mæla svo fyrir að umsókn um evrópskt einkaleyfi veiti ekki þá vernd sem veitt er með 64. gr. Þó má sú vernd, sem fylgir birtingu umsóknar um evrópskt einkaleyfi, ekki vera minni en sú er lög hlutaðeigandi ríkis veita lögbundinni birtingu órannsakaðra umsókna um landsbundið einkaleyfi. Í öllum tilvikum ber hverju ríki að sjá til þess að umsækjandi geti, frá þeim degi sem umsókn um evrópskt einkaleyfi birtist, krafist bóta, sem sanngjarnar teljast miðað við aðstæður, frá hverjum þeim er notar uppfinninguna í því ríki við þær aðstæður að skapa mundi bótaskyldu samkvæmt landslögum vegna brots á landsbundnu einkaleyfi.
3. Hverju samningsríki, þar sem tungumál málsmeðferðarinnar er ekki opinbert tungumál, er heimilt að mæla svo fyrir að bráðabirgðavernd skv. 1. og 2. mgr. hér að framan taki ekki gildi fyrr en þýðing einkaleyfiskrafna á eitt opinberra tungumála þess, að vali umsækjanda, eða, þegar ríkið hefur tiltekið notkun eins tilskilins opinbers tungumáls, á það mál:
 - a) hefur verið gerð aðgengileg almenningi á þann hátt sem landslög kveða á um; eða
 - b) henni hefur verið komið á framfæri við þann er notar uppfinninguna í fyrrnefndu ríki.

4. Hafi umsóknin um evrópskt einkaleyfi verið dregin til baka, talin vera dregin til baka eða endanlega hafnað telst hún aldrei hafa haft þau áhrif sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. hér að framan. Það sama gildir um áhrif evrópsks einkaleyfis í samningsríki ef tilnefning ríkisins er dregin til baka eða telst vera dregin til baka.

68. gr.

Áhrif ógildingar eða takmörkunar á evrópsku einkaleyfi

Umsókn um evrópskt einkaleyfi og einkaleyfi, sem af henni leiðir, teljast frá upphafi ekki hafa haft þau áhrif, sem kveðið er á um í 64. og 67. gr., að því leyti sem einkaleyfið hefur verið ógilt eða takmarkað í andmælameðferð, meðferð sem lýtur að takmörkun þess eða ógildingarmeðferð.

69. gr.

Umfang verndar

1. Umfang verndar, sem leiðir af evrópsku einkaleyfi eða umsókn um evrópskt einkaleyfi, ákvarðast af einkaleyfiskröfunum. Þó skal nota lýsinguna og teikningarnar við túlkun einkaleyfiskrafanna.
2. Uns evrópskt einkaleyfi er veitt skal umfang verndar, sem leiðir af umsókn um evrópskt einkaleyfi, ákvarðast af einkaleyfiskröfum eins og þær voru tilgreindar í umsókninni við birtingu. Þó skal evrópskt einkaleyfi, eins og það er veitt eða eins og því var breytt við andmælameðferð, meðferð sem lýtur að takmörkun þess eða ógildingarmeðferð, ákvarða afturvirkir hvaða vernd leiðir af umsókninni um evrópskt einkaleyfi að því tilskildu að verndin sé ekki gerð víðtækari.

70. gr.

Fullgildur texti umsóknar um evrópskt einkaleyfi eða evrópsks einkaleyfis

1. Texti umsóknar um evrópskt einkaleyfi eða evrópsks einkaleyfis á tungumáli málsmeðferðarinnar skal vera fullgildur texti í málum hjá Evrópsku einkaleyfastofunni og í hverju samningsríki.
2. Hafi hins vegar umsókn um evrópskt einkaleyfi verið lögð fram á tungumáli, sem er ekki opinbert tungumál Evrópsku einkaleyfastofunnar, skal sá texti gilda sem umsókn eins og hún var lögð inn samkvæmt samningi þessum.
3. Hverju samningsríki er heimilt að kveða á um að þýðing á eitt af opinberum tungumálum ríkisins, eins og ráð er gert fyrir í samningi þessum, teljist ráða úrslitum í því ríki nema í ógildingarmálum ef svo stendur á að umsókn um evrópskt einkaleyfi eða evrópskt einkaleyfi á tungumáli þýðingarinnar veitir þrengri vernd en þá sem veitt er samkvæmt tungumáli málsmeðferðarinnar.
4. Hvert samningsríki, sem samþykkir ákvæði í samræmi við 3. mgr.:
 - a) skal veita umsækjanda um einkaleyfi eða einkaleyfishafa færi á að leggja inn leiðréttu þýðingu á umsókninni um evrópskt einkaleyfi eða evrópska einkaleyfinu; leiðréttu þýðingin hefur ekki réttaráhrif fyrr en hver þau skilyrði, sem samningsríkið setur skv. 2. mgr. 65. gr. og 3. mgr. 67. gr., hafa verið uppfyllt að breyttu breytanda;
 - b) getur kveðið á um að einstaklingi í því ríki, sem í góðri trú hefur notað uppfinningu eða hefur gert verulegar ráðstafanir til þess, sé heimilt að halda áfram slíkri notkun í starfsemi sinni eða vegna þarfa hennar án greiðslna eftir að leiðréttu þýðingin hefur tekið gildi, enda gangi slík notkun ekki í berhögg við umsóknina eða einkaleyfið samkvæmt upprunalegu þýðingunni.

IV. kafli

Umsókn um evrópskt einkaleyfi sem andlag eignarréttar

71. gr.

Yfirfærsla og tilurð réttinda

Heimilt er að yfirfæra umsókn um evrópskt einkaleyfi og hún getur myndað grundvöll að réttindum í einu eða fleirum tilnefndra samningsríkja.

72. gr.

Framsal

Framsal á umsókn um evrópskt einkaleyfi skal vera skriflegt og skulu samningsaðilar undirrita það.

73. gr.

Samningar um nytjaleyfi

Umsókn um evrópskt einkaleyfi getur verið andlag nytjaleyfis í heild eða að hluta á öllum eða einhverjum landsvæðum þeirra samningsríkja sem tilnefnd eru.

74. gr.

Gildandi löggjöf

Lögin, er gilda um landsbundnar einkaleyfaumsóknir í hverju samningsríki, skulu gilda í því ríki og gagnvart því um umsókn um evrópskt einkaleyfi sem andlag eignarréttar nema annað sé tekið fram í samningi þessum.

III. HLUTI

Umsókn um evrópskt einkaleyfi

I. kafli

Innlagning umsóknar um evrópskt einkaleyfi og kröfur sem hún skal uppfylla.

75. gr.

Innlagning umsóknar um evrópskt einkaleyfi

1. Leggja má inn umsókn um evrópskt einkaleyfi:

a) hjá Evrópsku einkaleyfastofunni; eða

b) ef lög samningsríkis heimila slíkt, á aðalflugverkastofu eða hjá annarri valdbærri stofnun ríkisins, sbr. þó 1. mgr. 76. gr.; umsókn, sem lögð er inn með þessum hætti, hefur sömu áhrif og hefði slík umsókn verið lögð inn sama dag hjá Evrópsku einkaleyfastofunni.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir beitingu laga- eða reglugerðarákvæða sem í einhverju samningsríki:

a) gilda um uppfinningar, sem vegna eðlis þeirra má ekki skýra frá í öðrum löndum án leyfis valdbærra aðila í því samningsríki; eða

b) kveða á um að hver umsókn skuli upphaflega lögð inn hjá innlendu stjórnvaldi eða að innlagning beint hjá öðru stjórnvaldi sé háð heimild fyrirfram.

76. gr.

Evrópsk hlutunarumsókn

1. Leggja verður inn evrópska hlutunarumsókn beint hjá Evrópsku einkaleyfastofunni í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Hana má einungis leggja inn um efni sem nær ekki út fyrir efni fyrri umsóknar eins og hún var lögð inn; sé farið eftir þessu ákvæði telst hlutunarumsóknin hafa verið lögð inn á umsóknardegi fyrri umsóknarinnar og nýtur forgangsréttar.

2. Öll samningsríkin, sem voru tilnefnd í fyrri umsókn á umsóknardegi evrópskrar hlutunarumsóknar, teljast vera tilnefnd í hlutunarumsókn.

77. gr.

Framsending umsókna um evrópskt einkaleyfi

1. Aðalflugverkastofu í samningsríki er skylt að framsenda Evrópsku einkaleyfastofunni allar umsóknir um evrópsk einkaleyfi sem lagðar hafa verið inn hjá henni eða einhverju öðru valdbæru yfirvaldi í ríkinu í samræmi við framkvæmdareglugerðina.

2. Þær umsóknir um evrópskt einkaleyfi, sem fjalla um efni sem bundið er leynd, skulu ekki framsendar Evrópsku einkaleyfastofunni.

3. Ef umsókn um evrópskt einkaleyfi er ekki framsend Evrópsku einkaleyfastofunni á tilskildum tíma telst umsóknin hafa verið dregin til baka.

78. gr.

Kröfur til umsóknar um evrópskt einkaleyfi

1. Umsókn um evrópskt einkaleyfi skal geyma:

- a) beiðni um veitingu evrópsks einkaleyfis;
- b) lýsing á uppfinningunni;
- c) einkaleyfiskröfu eða -kröfur;
- d) teikningar sem vísað er til í lýsingunni eða einkaleyfiskröfunum;
- e) ágríp;

og skal hún uppfylla skilyrði sem sett eru í framkvæmdareglugerðinni.

2. Umsókn um evrópskt einkaleyfi skal háð greiðslu umsóknargjalds og rannsóknargjalds. Ef umsóknargjaldið eða rannsóknargjaldið er ekki greitt á réttum tíma telst umsóknin hafa verið dregin til baka.

79. gr.

Tilnefning samningsríkja

1. Öll samningsríkin, sem voru aðilar að samningi þessum á þeim tíma er umsókn um evrópskt einkaleyfi var lögð inn, skulu teljast tilnefnd í beiðni um veitingu evrópsks einkaleyfis.

2. Tilnefning samningsríkis getur verið háð greiðslu tilskilins tilnefningargjalds.

3. Draga má til baka tilnefningu samningsríkis hvenær sem er fram að veitingu evrópsks einkaleyfis.

80. gr.

Umsóknardagur

Umsóknardagur um evrópskt einkaleyfi telst vera sá dagur þegar þau skilyrði, sem sett eru fram í framkvæmdareglugerðinni, eru uppfyllt.

81. gr.

Uppfinningamaður tilgreindur

Í umsókn um evrópskt einkaleyfi ber að greina frá uppfinningamanninum. Ef umsækjandi er annar en uppfinningamaðurinn eða er ekki eini uppfinningamaðurinn verður að fylgja tilnefningunni yfirlýsing um uppruna réttarins til evrópsks einkaleyfis.

82. gr.

Uppfinningaheild

Í umsókn um evrópskt einkaleyfi má einungis fjalla um eina uppfinningu eða röð uppfinninga þannig tengdar að þær myndi eina almenna og frumlega hugmynd.

83. gr.

Skýring á uppfinningu

Í umsókn um evrópskt einkaleyfi ber að skýra uppfinninguna nægilega vel og rækilega til þess að kunnáttumaður á viðkomandi sviði geti útfært hana.

84. gr.

Einkaleyfiskröfur

Í einkaleyfiskröfunum ber að skilgreina hvað óskast verndað. Þær skulu vera skýrar og hnitmiðaðar og styðjast við lýsinguna.

85. gr.

Ágríp

Ágrípinu er einungis ætlað að veita tæknilegar upplýsingar; það má ekki nota í öðrum tilgangi, til dæmis til að túlka umfang verndar, sem sótt er um, eða í því augnamiði að beita 3. mgr. 54. gr.

86. gr.

Árgjöld vegna umsókna um evrópskt einkaleyfi

1. Árgjöld fyrir umsóknir um evrópskt einkaleyfi skulu greidd Evrópsku einkaleyfastofunni í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Greiða ber gjöldin fyrir hvert ár frá og með þriðja ári eftir að umsóknin var lögð inn. Hafi árgjald ekki verið greitt innan tilskilins frests telst umsóknin hafa verið dregin til baka.
2. Greiðsluskyldu árgjalda lýkur þegar greitt hefur verið árgjald fyrir árið þegar tilkynning um veitingu evrópsks einkaleyfis er birt.

II. kafli

Forgangur

87. gr.

Forgangsréttur

1. Hver sá sem með réttum hætti hefur lagt inn, í eða fyrir:
 - a) ríki, sem er aðili að Parísarsamningnum um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar, eða
 - b) aðila að Alþjóðaviðskiptastofnuninni, umsókn um einkaleyfi, smáeinkaleyfi eða smáeinkaleyfavottorð, eða þeir sem hafa öðlast rétt hans, skal, þegar sótt er um evrópskt einkaleyfi vegna sömu uppfinningar, njóta forgangsréttar í tólf mánuði frá umsóknardegi fyrstu umsóknarinnar.
2. Viðurkenna ber að hver umsókn, sem jafngildir venjulegri landsbundinni umsókn samkvæmt lögum þess ríkis þar sem hún var lögð inn, eða samkvæmt tvíhliða samningum eða marghliða samningum, þar á meðal samningi þessum, veiti forgangsrétt.
3. Með venjulegri landsbundinni umsókn er átt við hverja þá umsókn sem nægir til að staðfesta dagsetningu umsóknarinnar hver svo sem niðurstaða umsóknarinnar kann að vera.
4. Líta ber á síðari umsókn, sem fjallar um sama efni og fyrri fyrsta umsókn gerir og lögð er inn í eða fyrir sama ríki, sem fyrstu umsókn að því er lýtur að ákvörðun forgangs, þó að því tilskildu að á innlagningardegri síðari umsóknarinnar hafi fyrri umsóknin verið dregin til baka, hún lögð til hliðar eða henni hafnað án þess að hafa verið aðgengileg almenningi og án þess að skilja eftir nokkur réttindi, og hún hafi ekki verið grundvöllur fyrir kröfu um forgangsrétt. Eftir það getur fyrri umsóknin ekki orðið grundvöllur fyrir kröfu um forgangsrétt.
5. Hafi fyrri umsókn verið lögð inn hjá stofnun á sviði iðnaðarhugverka, sem fellur ekki undir Parísarsamninginn um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar eða samning um stofnun Alþjóðaviðskiptastofnunar, gilda ákvæði 1.–4. mgr. ef sú stofnun, samkvæmt tilkynningu frá forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar, viðurkennir að fyrri umsókn, sem lögð var inn til Evrópsku einkaleyfastofunnar, veiti forgangsréttindi sem eru jafngild þeim sem kveðið er á um í Parísarsamningnum.

88. gr.

Krafa um forgang

1. Umsækjandi, sem óskar eftir að njóta forgangs vegna fyrri umsóknar, skal leggja inn yfirlýsingu um forgang og önnur skjöl, sem krafist er, í samræmi við framkvæmdareglugerðina.
2. Unnt er að krefjast margþætts forgangs fyrir umsókn um evrópskt einkaleyfi þó að réttindi eigi rót sína að rekja til mismunandi landa. Þegar við á má krefjast margþætts forgangs fyrir sérhverja einkaleyfiskröfu. Þegar margþætts forgangs er krafist skulu þau tímamörk, sem hefjast á forgangsdeginum, hefjast með fyrsta forgangsdegi.
3. Ef krafist er eins konar eða margs konar forgangs fyrir umsókn um evrópskt einkaleyfi skal forgangsrétturinn einungis ná til þeirra atriða í umsókninni sem eru í umsókninni eða umsóknunum sem forgangs er krafist fyrir.
4. Ef forgangs er krafist fyrir einhver atriði uppfinningarinnar, sem voru ekki meðal einkaleyfiskrafanna í fyrri umsókninni, er þó unnt að veita forgang enda sé þessara atriða sérstaklega getið í þeim gögnum sem fylgdu fyrri umsókn.

89. gr.

Áhrif forgangsréttar

Forgangsréttur hefur þau áhrif að forgangsréttardagurinn telst innlagningardagur umsóknar um evrópskt einkaleyfi að því er varðar 2. og 3. mgr. 54. gr. og 2. mgr. 60. gr.

IV. HLUTI

Málsmeðferð fram að veitingu einkaleyfis

90. gr.

Athugun umsókna við innlagningu og athugun formkrafna

1. Evrópska einkaleyfastofan skal, í samræmi við framkvæmdareglugerðina, athuga hvort umsóknin uppfylli skilyrðin fyrir því að henni sé gefinn umsóknardagur.
2. Ef ekki er unnt að gefa umsókninni umsóknardag að undangenginni athugun skv. 1. mgr. skal ekki meðhöndla umsóknina eins og umsókn um evrópskt einkaleyfi.
3. Hafi umsókn um evrópskt einkaleyfi verið gefinn umsóknardagur skal Evrópska einkaleyfastofan athuga, í samræmi við framkvæmdareglugerðina, hvort uppfylltar séu kröfur, sem settar eru fram í 14., 78. og 81. gr., og, þar sem við á, 1. mgr. 88. gr. og 2. mgr. 133. gr., sem og allar aðrar kröfur sem settar eru fram í framkvæmdareglugerðinni.
4. Þegar Evrópska einkaleyfastofan gerir athuganir skv. 1. eða 3. mgr. og í ljós koma ágallar, sem unnt er að lagfæra, skal hún gefa umsækjanda færi á að lagfæra þá.
5. Sé einhver ágalli, sem bent er á í athugun skv. 3. mgr., ekki lagfærður ber að hafna umsókn um evrópskt einkaleyfi. Þegar ágallar lúta að forgangsrétti tapast þessi réttur að því er umsóknina varðar.

91. gr. (eytt)

92. gr.

Gerð evrópskrar nýnæmisrannsóknarskýrslu

Evrópska einkaleyfastofan skal semja og birta, í samræmi við framkvæmdareglugerðina, evrópska nýnæmisrannsóknarskýrslu vegna umsóknar um evrópskt einkaleyfi á grundvelli krafanna og þá með tilhlýðilegu tilliti til lýsingarinnar og teikninganna.

93. gr.

Birting umsókna um evrópskt einkaleyfi

1. Evrópska einkaleyfastofan skal birta umsókn um evrópskt einkaleyfi, eins fljótt og unnt er:
 - a) eftir að átján mánuðir eru liðnir frá umsóknardegi eða, ef forgangs er krafist, frá forgangsdegi; eða
 - b) að ósk umsækjandans, áður en sá frestur er útrunninn.
2. Umsókn um evrópskt einkaleyfi skal birta samtímis texta evrópska einkaleyfisins þegar veiting einkaleyfisins tekur gildi áður en frestur skv. a-lið 1. mgr. er útrunninn.

94. gr.

Rannsókn á einkaleyfishæfi umsókna um evrópskt einkaleyfi

1. Evrópska einkaleyfastofan skal athuga, í samræmi við framkvæmdareglugerðina og að fenginni beiðni, hvort umsókn um evrópskt einkaleyfi og uppfinningin, sem hún varðar, uppfylli skilyrði samnings þessa. Beiðnin telst ekki hafa verið lögð inn fyrr en rannsóknargjald er greitt.
2. Ef engin beiðni um rannsókn er lögð inn á tilsettum tíma telst umsókn hafa verið dregin til baka.
3. Ef rannsóknin leiðir í ljós að umsókn eða uppfinning, sem hún varðar, uppfylli ekki skilyrði samnings þessa ber rannsóknardeild að bjóða umsækjanda, eins oft og þörf krefur, að leggja inn athugasemdir sínar, svo og að breyta umsókninni skv. 1. mgr. 123. gr.
4. Ef umsækjandi svarar ekki erindi frá rannsóknardeildinni á tilsettum tíma telst umsókn hafa verið dregin til baka.

95. gr. (eytt)

96. gr. (eytt)

97. gr.

Veiting eða höfnun

1. Telji rannsóknardeildin að umsókn um evrópskt einkaleyfi og uppfinningin, sem hún varðar, uppfylli skilyrði samnings þessa skal hún ákveða að veita evrópskt einkaleyfi að því tilskildu að skilyrðin, sem kveðið er á um í framkvæmdareglugerðinni, séu uppfyllt.
2. Telji rannsóknardeildin að umsókn um evrópskt einkaleyfi eða uppfinningin, sem hún varðar, uppfylli ekki skilyrði samnings þessa skal hún hafna umsókninni nema kveðið sé á um annars konar viðurlög í samningi þessum.
3. Ákvörðun um að veita evrópskt einkaleyfi skal taka gildi þann dag sem tilkynning um veitinguna er birt í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar.

98. gr.

Birting á texta evrópsks einkaleyfis

Evrópska einkaleyfastofan skal birta texta evrópska einkaleyfisins eins fljótt og unnt er eftir að birt hefur verið tilkynning um veitingu einkaleyfisins í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar.

V. HLUTI

Málsmeðferð vegna andmæla og takmörkunar

99. gr.

Andmæli

1. Sérhverjum er heimilt, innan níu mánaða frá birtingu tilkynningar um veitingu evrópsks einkaleyfis í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar, að hreyfa andmælum gegn veitingu einkaleyfisins hjá Evrópsku einkaleyfastofunni í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Tilkynning um andmæli telst ekki hafa verið lögð inn fyrir en andmælagjöld hafa verið greidd.
2. Andmæli gilda um evrópskt einkaleyfi í öllum samningsríkjum þar sem einkaleyfið er gilt.
3. Bæði andmælendur og einkaleyfishafi eru aðilar að andmælameðferðinni.
4. Hver sem getur sýnt fram á að hann hafi, eftir að endanleg ákvörðun liggur fyrir í samningsríki, verið færður í einkaleyfaskrá þess ríkis í stað fyrri einkaleyfishafa skal, fari hann fram á það, koma í stað fyrri einkaleyfishafa að því er það ríki varðar. Með því að víkja frá ákvæðum 118. gr. skal ekki telja fyrri einkaleyfishafa og þann, sem fer fram á að koma í hans stað, sameiginlega einkaleyfishafa nema báðir óski þess.

100. gr.

Grundvöllur andmæla

Því aðeins er heimilt að hreyfa andmælum að þau byggist á því að:

- a) efni evrópsks einkaleyfis sé ekki einkaleyfishæft í skilningi 52.–57. gr.;
- b) í umsókn um evrópskt einkaleyfi sé uppfinningunni ekki lýst nægilega skýrt og rækilega til þess að kunnáttumáður á viðkomandi sviði geti útfært hana;
- c) efni einkaleyfisins sé víðtækara en innihald umsóknarinnar í þeirri mynd sem hún er lögð inn eða, hafi einkaleyfið verið veitt á grundvelli hlutunarumsóknar eða nýrrar umsóknar sem lögð var inn í samræmi við 61. gr., víðtækara en innihald fyrri umsóknarinnar í þeirri mynd sem hún var lögð inn.

101. gr.

Athugun á andmælum – Ógilding evrópska einkaleyfisins eða staðfesting á því

1. Ef um réttmæt andmæli er að ræða ber andmæladeildinni að athuga, í samræmi við framkvæmdareglugerðina, hvort a.m.k. ein af forsendum andmæla skv. 100. gr. stríði gegn því að evrópska einkaleyfið standi óbreytt. Meðan á þessari athugun stendur skal

andmæladeildin gefa aðilum kost á að leggja inn athugasemdir við orðsendingar, frá öðrum aðila eða deildinni sjálfri, eins oft og þörf krefur.

2. Ef andmæladeildin telur að minnst ein af forsendum andmæla komi í veg fyrir að evrópska einkaleyfið standi óbreytt skal hún fella einkaleyfið úr gildi. Annars skal hún hafna andmælunum.

3. Ef andmæladeildin telur, að teknu tilliti til breytinga sem einkaleyfishafi hefur gert meðan á andmælameðferðinni stóð, að einkaleyfið og uppfinningin sem það varðar:

- uppfylli skilyrði samnings þessa skal hún ákveða að staðfesta einkaleyfið í breyttu formi að því tilskildu að skilyrðin, sem kveðið er á um í framkvæmdareglugerðinni, séu uppfyllt;
- uppfylli ekki skilyrði samnings þessa skal hún fella einkaleyfið úr gildi.

102. gr. (eytt)

103. gr.

Birting á nýjum texta evrópska einkaleyfisins

Ef evrópskt einkaleyfi er staðfest með breytingum skv. a-lið 3. mgr. 101. gr. skal Evrópska einkaleyfastofan birta nýjan texta evrópska einkaleyfisins eins fljótt og unnt er eftir að tilkynning um niðurstöðu andmæla hefur verið birt í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar.

104. gr.

Kostnaður

- Aðilar að andmælameðferðinni skulu hver um sig bera þann kostnað, sem þeir hafa stofnað til, nema andmæladeildin ákveði, af sanngirnisástæðum og í samræmi við framkvæmdareglugerðina, að mæla fyrir um aðra skiptingu kostnaðar.
- Kveðið skal á um aðferð til að ákveða skiptingu kostnaðar í framkvæmdareglugerðinni.
- Lokaákvörðun Evrópsku einkaleyfastofunnar um skiptingu kostnaðar ber að framfylgja í samningsríkjunum með sama hætti og um væri að ræða lokaákvörðun einkamáladómstóls í því ríki þar sem framfylgja ber ákvörðuninni. Aðeins má láta sannreyna hvort slík ákvörðun sé ófölsuð.

105. gr.

Íhlutun af hálfu ætlaðs geranda

1. Sérhverjum þriðji aðila er heimilt, í samræmi við framkvæmdareglugerðina, að taka þátt í andmælameðferðinni eftir að andmælafræsturinn er útrunninn ef þriðji aðilinn sannar að:

- hafið sé mál gegn honum vegna brots gegn sama einkaleyfi; eða
- þriðji aðilinn hafi, eftir að einkaleyfishafi að evrópsku einkaleyfi hefur farið fram á að látið sé af ætluðu broti, höfðað mál til að fá úrskurð þess efnis að hann brjóti ekki gegn einkaleyfinu.

2. Líta skal á íhlutun, sem tekin er til greina, sem andmæli.

105. gr. a

Beiðni um takmörkun eða ógilding

1. Að beiðni einkaleyfishafa er unnt að ógilda evrópskt einkaleyfi eða takmarka það með því að breyta einkaleyfiskröfunum. Beiðnin skal lögð inn hjá Evrópsku einkaleyfastofunni í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Hún telst ekki hafa verið lögð inn fyrr en gjöld vegna takmörkunar eða ógildingar hafa verið greidd.

2. Ekki er unnt að leggja inn beiðni meðan á andmælameðferð vegna evrópska einkaleyfisins stendur.

105. gr. b

Takmörkun eða ógilding á evrópsku einkaleyfi

1. Evrópsku einkaleyfastofunni ber að athuga hvort kröfurnar, sem kveðið er á um í framkvæmdareglugerðinni um takmörkun eða ógilding á evrópsku einkaleyfi, hafi verið uppfylltar.

2. Telji Evrópska einkaleyfastofan að beiðni um takmörkun eða ógildingu á evrópsku einkaleyfi uppfylli þessar kröfur skal hún ákveða að takmarka eða ógilda evrópska einkaleyfið í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Að öðrum kosti skal hún hafna beiðninni.

3. Ákvörðunin um að takmarka eða ógilda evrópskt einkaleyfi skal gilda um einkaleyfið í öllum þeim samningsríkjum þar sem það hefur verið veitt. Hún skal taka gildi þann dag sem getið er um ákvörðunina í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar.

105. gr. c

Birting á breyttum texta evrópsks einkaleyfis

Ef evrópska einkaleyfið er takmarkað skv. 2. mgr. 105. gr. b skal Evrópska einkaleyfastofan birta breyttan texta evrópska einkaleyfisins eins fljótt og unnt er eftir að getið hefur verið um takmörkunina í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar.

VI. HLUTI

Meðferð áfrýjunarmála

106. gr.

Ákvarðanir sem heimilt er að áfrýja

1. Áfrýja má ákvörðunum móttökudeildar, rannsóknardeilda, andmæladeilda og lögfræðideildar. Meðferð máls stöðvast á meðan.
2. Ákvörðun, sem bindur ekki enda á málsmeðferð gagnvart einum aðila máls, er einungis heimilt að áfrýja ásamt lokaákvörðuninni nema ákvörðunin heimili sérstaka áfrýjun.
3. Með framkvæmdareglugerðinni er unnt að takmarka réttinn til að áfrýja ákvörðunum í tengslum við skiptingu eða ákvörðun kostnaðar við andmælameðferð.

107. gr.

Heimild til áfrýjunar og aðild að áfrýjunarmálum

Sérhverjum aðila að málsmeðferð er heimilt að áfrýja ákvörðun sem fellur honum í óhag. Aðrir aðilar að málsmeðferð eiga rétt til aðildar að áfrýjunarmeðferðinni.

108. gr.

Tímafrestur til áfrýjunar og framsetning hennar

Leggja skal inn tilkynningu um áfrýjun hjá Evrópsku einkaleyfastofunni, í samræmi við framkvæmdareglugerðina, innan tveggja mánaða eftir að tilkynnt var um ákvörðunina. Tilkynning um áfrýjun telst ekki hafa verið lögð inn fyrr en áfrýjunargjöld hafa verið greidd. Leggja þarf inn rökstudda greinargerð um áfrýjunina, í samræmi við framkvæmdareglugerðina, innan fjögurra mánaða frá þeim degi er tilkynnt var um ákvörðunina.

109. gr.

Bráðabirgðaendurskoðun

1. Ef deildin, sem tók þá ákvörðun sem er véfengd, telur áfrýjunina tæka og á rökum reista skal hún leiðrétta ákvörðun sína. Þetta gildir þó ekki þegar annar aðili að málsmeðferðinni hreyfir andmælum gegn áfrýjandanum.
2. Ef áfrýjun hefur ekki verið tekin til greina innan þriggja mánaða frá því að rökstudd greinargerð barst skal henni vísað til áfrýjunarnefndarinnar án tafar og án athugasemda um verðleika hennar.

110. gr.

Athugun á áfrýjunum

Ef áfrýjun er tæk skal áfrýjunarnefnd athuga hvort unnt sé að taka hana til greina. Athugun á áfrýjun skal gerð í samræmi við framkvæmdareglugerðina.

111. gr.

Ákvörðun í áfrýjunarmáli

1. Þegar athugað hefur verið hvort unnt sé að taka áfrýjun til greina ber áfrýjunarnefndinni að kveða upp úrskurð um áfrýjunina. Áfrýjunarnefndinni er heimilt að beita hverju úrræði, sem er á valdsviði deildarinnar sem tók þá ákvörðun er áfrýjað var, eða vísa málinu aftur til deildarinnar til frekari meðferðar.
2. Ef áfrýjunarnefndin vísar málinu til deildarinnar, sem tók ákvörðunina er áfrýjað var, til frekari meðferðar skal sú deild vera bundin af þeirri réttarreglu sem var forsenda áfrýjunarnefndarinnar að svo miklu leyti sem staðreyndir málsins eru þær sömu. Ef móttökudeildin tók hina áfrýjuðu ákvörðun skal rannsóknardeildin einnig bundin af þeirri réttarreglu sem var forsenda áfrýjunarnefndarinnar.

112. gr.

Ákvörðun eða álit stóru áfrýjunarnefndarinnar

1. Til að tryggja samræmi í beitingu laganna eða þegar um er að ræða mikilvægt lagaatriði:
 - a) skal áfrýjunarnefndin, meðan mál er til meðferðar og þá annaðhvort að eigin frumkvæði eða beiðni aðila að áfrýjuninni, skjóta sérhverju álitamáli til stóru áfrýjunarnefndarinnar ef hún telur að ákvörðunar sé þörf af framangreindum ástæðum. Ef áfrýjunarnefndin verður ekki við beiðninni skal hún rökstyðja það í lokaákvörðun sinni;
 - b) er forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar heimilt að skjóta lagalegu álitamáli til stóru áfrýjunarnefndarinnar ef tvær áfrýjunarnefndir hafa komist að ólíkum niðurstöðum um það álitamál.
2. Í málum, sem falla undir a-lið 1. mgr., skulu aðilar að áfrýjunarmálinu vera aðilar að máli fyrir stóru áfrýjunarnefndinni.
3. Ákvörðun stóru áfrýjunarnefndarinnar skv. a-lið 1. mgr. skal vera bindandi fyrir áfrýjunarnefndina í viðkomandi máli.

112. gr. a

Beiðni um endurskoðun hjá stóru áfrýjunarnefndinni

1. Sérhverjum aðila áfrýjunarmála er heimilt að leggja inn beiðni um endurskoðun ákvörðunarinnar hjá stóru áfrýjunarnefndinni ef ákvörðun áfrýjunarnefndarinnar hefur fallið honum í óhag.
2. Beiðnina má því aðeins leggja inn af þeirri ástæðu að:
 - a) nefndarmaður í áfrýjunarnefndinni hafi með þátttöku sinni í ákvörðun brotið gegn ákvæðum 1. mgr. 24. gr., eða átt þátt í ákvörðun þrátt fyrir að honum hafi verið vikið úr sæti með ákvörðun skv. 4. mgr. 24. gr.;
 - b) í áfrýjunarnefndinni hafi verið maður sem var ekki skipaður í nefndina;
 - c) brot á undirstöðuatriði 113. gr. hafi átt sér stað;
 - d) um einhvern annan grundvallarannmarka á málsmeðferð, sem skilgreindur er í framkvæmdareglugerðinni, hafi verið að ræða í áfrýjunarmálinu; eða
 - e) refsiverð háttsemi samkvæmt skilyrðum í framkvæmdareglugerðinni kynni að hafa haft áhrif á ákvörðunina.
3. Beiðnin um endurskoðun skal ekki stöðva meðferð máls.
4. Beiðnin um endurskoðun skal lögð inn með rökstuddri greinargerð í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Ef byggt er á a–d-lið 2. mgr. skal beiðnin lögð inn innan tveggja mánaða frá því að tilkynnt var um ákvörðun áfrýjunarnefndarinnar. Ef byggt er á e-lið 2. mgr. skal beiðnin lögð inn innan tveggja mánaða frá því að refsiverð háttsemi lá ljós fyrir, og undir öllum kringumstæðum ekki seinna en fimm árum eftir að tilkynnt var um ákvörðun áfrýjunarnefndarinnar. Beiðnin telst ekki hafa verið lögð inn fyrr en tilskilið gjald hefur verið greitt.
5. Stóru áfrýjunarnefndinni ber að athuga beiðnina um endurskoðun í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Ef beiðnin er tekin til greina ber stóru áfrýjunarnefndinni að leggja ákvörðunina, sem er til endurskoðunar, til hliðar og taka málið upp að nýju fyrir áfrýjunarnefndinni í samræmi við framkvæmdareglugerðina.
6. Hverjum þeim í tilnefndu samningsríki, sem hefur í góðri trú notað eða hefur gert verulegar ráðstafanir til þess að nota uppfinningu, sem er efni birtrar umsóknar um

evrópskt einkaleyfi eða evrópsks einkaleyfis, eftir að ákvörðun áfrýjunarnefndarinnar liggur fyrir, en áður en tilkynning um úrskurð stóru áfrýjunarnefndarinnar vegna beiðninnar er birtur, er heimilt að halda áfram slíkri notkun í starfsemi sinni eða vegna þarfa hennar án greiðslu.

VII. HLUTI

Almenn ákvæði

I. kafli

Almenn ákvæði um málsmeðferð

113. gr.

Grundvöllur ákvarðana

1. Ákvarðanir Evrópsku einkaleyfastofunnar mega einungis byggjast á rökum eða sönnunargögnum sem aðilar málsins hafa fengið tækifæri til að tjá sig um.
2. Þegar Evrópska einkaleyfastofan fjallar um og tekur ákvörðun um umsókn um evrópskt einkaleyfi eða einkaleyfið sjálft gerir hún það einungis með tilliti til textans sem umsækjandi eða einkaleyfishafi hefur lagt inn hjá henni eða samþykkt.

114. gr.

Athugun Evrópsku einkaleyfastofunnar að eigin frumkvæði

1. Þegar mál er til meðferðar hjá Evrópsku einkaleyfastofunni ber stofunni að athuga staðreyndir málsins að eigin frumkvæði; athugun hennar skal ekki takmörkuð við staðreyndir, sönnunargögn og rök, sem málsaðilar leggja fram, og þær úrbætur sem þeir fara fram á.
2. Evrópsku einkaleyfastofunni er heimilt að taka ekki tillit til staðreynda eða sönnunargagna sem aðilar málsins leggja ekki fram innan tilskilins frests.

115. gr.

Athugasemdir þriðja aðila

Þegar mál er til meðferðar hjá Evrópsku einkaleyfastofunni eftir birtingu umsóknar um evrópskt einkaleyfi er sérhverjum þriðja aðila heimilt, í samræmi við framkvæmdareglugerðina, að gera athugasemdir varðandi einkaleyfishæfi þeirrar uppfinningar sem er umsókninni eða einkaleyfinu viðkomandi. Sá aðili skal ekki vera aðili að málinu.

116. gr.

Munnlegur málflutningur

1. Munnlegur málflutningur fer fram annaðhvort fyrir tilstilli Evrópsku einkaleyfastofunnar, telji hún það henta, eða samkvæmt ósk einhvers aðila að málsmeðferðinni. Þó er Evrópsku einkaleyfastofunni heimilt að hafna beiðni um frekari munnlegan málflutning fyrir sömu deild ef aðilar að málsmeðferðinni og efni málsins eru þau sömu.
2. Þrátt fyrir það skal munnlegur málflutningur fyrir móttökudeild að beiðni umsækjanda einungis fara fram telji deildin það henta eða hún fyrirhugar að hafna umsókn um evrópskt einkaleyfi.
3. Munnlegur málflutningur fyrir móttökudeild, rannsóknardeildum og lögfræðideild skal ekki fara fram í heyranda hljóði.
4. Munnlegur málflutningur, að meðtalinni uppkvaðningu ákvörðunarinnar, skal fara fram í heyranda hljóði hjá áfrýjunarnefndunum og stóru áfrýjunarnefndinni eftir að umsókn um evrópskt einkaleyfi hefur birst og einnig hjá andmæladeildunum, að svo miklu leyti sem deildin, sem málið er flutt fyrir, ákveður ekki annað í málum þar sem aðgangur almennings gæti haft í för með sér alvarleg og óréttmæt vandkvæði, einkum fyrir aðila að málsmeðferðinni.

117. gr.

Aðferðir við öflun gagna

1. Þegar mál er til meðferðar hjá Evrópsku einkaleyfastofunni má leggja fram sönnunargögn eða afla þeirra með:

- a) aðilaskýrslum;
- b) beiðni um upplýsingar;
- c) framlagningu gagna;
- d) vitnaskýrslum;
- e) sérfræðiálitum;
- f) skoðun;
- g) staðfestum skriflegum yfirlýsingum.

2. Kveðið skal á um málsmeðferð til að afla slíkra sönnunargagna í framkvæmdareglugerðinni.

118. gr.

Heildstæði umsóknar um evrópskt einkaleyfi eða evrópsks einkaleyfis

Þegar umsækjendur um evrópskt einkaleyfi eða einkaleyfishafar eru ekki þeir sömu að því er varðar ólík samningsríki sem tilnefnd eru skal líta á þá sem sameiginlega umsækjendur eða einkaleyfishafa með tilliti til meðferðar málsins fyrir Evrópsku einkaleyfastofunni. Þetta hefur ekki áhrif á heildstæði umsóknarinnar eða einkaleyfisins að því er fyrrnefnda málsmeðferð varðar; einkum þarf texti umsóknarinnar eða einkaleyfisins að vera samhljóða að því er öll tilnefnd samningsríki varðar nema kveðið sé á um annað í samningi þessum.

119. gr.

Tilkynning

Evrópsku einkaleyfastofunni ber að eigin frumkvæði að tilkynna um ákvarðanir, stefnur, tilkynningar og orðsendingar í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Heimilt er að gefa út tilkynningar fyrir milligöngu aðalflugverkastofa í samningsríkjunum ef sérstakar aðstæður krefjast þess.

120. gr.

Tímafrestir

Framkvæmdareglugerðin skal mæla fyrir um:

- a) fresti sem virða ber þegar mál er til meðferðar hjá Evrópsku einkaleyfastofunni og ekki eru ákveðnir í samningi þessum;
- b) hvernig reikna beri fresti og um skilyrði fyrir framlengingu þeirra;
- c) lengstu og skemmstu fresti sem Evrópsku einkaleyfastofunni ber að ákveða.

121. gr.

Endurupptaka umsóknar um evrópskt einkaleyfi

1. Ef umsækjenda tekst ekki að virða frest af hálfu Evrópsku einkaleyfastofunnar getur hann beðið um endurupptöku á umsókninni um evrópskt einkaleyfi.
2. Evrópska einkaleyfastofan skal verða við beiðninni að því tilskildu að kröfurnar, sem settar eru fram í framkvæmdareglugerðinni, hafi verið uppfylltar. Að öðrum kosti skal hún hafna beiðninni.
3. Ef orðið er við beiðninni skulu lagalegar afleiðingar þess að virða ekki frestinn ekki koma til framkvæmda.
4. Endurupptaka skal útilokuð að því er varðar fresti skv. 1. mgr. 87. gr., 108. gr. og 4. mgr. 112. gr. a, sem og fresti til að biðja um endurupptöku eða endurveitingu réttinda. Framkvæmdareglugerðin getur útilokað endurupptöku að því er önnur tímamörk varðar.

122. gr.

Endurveiting réttinda

1. Umsækjandi um evrópskt einkaleyfi eða einkaleyfishafi, sem, þrátt fyrir að hafa gert allt sem með sanngirni má af honum krefjast, tókst ekki að virða frest af hálfu Evrópsku einkaleyfastofunnar, getur, samkvæmt beiðni, fengið rétt sinn endurveittan ef það að

virða ekki frestinn leiðir beint til þess að umsókn um evrópskt einkaleyfi eða beiðni verði hafnað, ellegar að umsókn um evrópskt einkaleyfi teljist hafa verið dregin til baka, einkaleyfið sé ógilt, hann missi önnur réttindi eða að leiðir til að fá úrlausn verði honum lokaðar.

2. Evrópska einkaleyfastofan skal verða við beiðninni að því tilskildu að skilyrði 1. mgr. og allar kröfur, sem framkvæmdareglugerðin kveður á um, séu uppfylltar. Að öðrum kosti skal hún hafna beiðninni.

3. Ef orðið er við beiðninni skulu lagalegar afleiðingar þess að virða ekki frest ekki koma til framkvæmda.

4. Endurveiting réttinda skal útilokuð að því er varðar frestinn til að biðja um endurveitingu réttinda. Framkvæmdareglugerðin getur útilokað endurveitingu að því er önnur tímamörk varðar.

5. Hverjum þeim, sem í tilnefndu samningsríki hefur í góðri trú notað eða hefur gert verulegar ráðstafanir til þess að nota uppfinningu, sem er efni birtrar umsóknar um evrópskt einkaleyfi eða evrópsks einkaleyfis, á tímabilinu milli þess að réttindi glatast skv. 1. mgr. og birt er tilkynning um endurveitingu þessara réttinda, er heimilt að halda áfram slíkri notkun í þágu starfsemi sinnar eða vegna þarfa hennar án greiðslna.

6. Ekkert í þessari grein takmarkar rétt samningsríkis til að endurveita réttindi að því er varðar fresti sem kveðið er á um í samningi þessum og gilda gagnvart yfirvöldum í því ríki.

123. gr.

Breytingar

1. Heimilt er að breyta umsókn um evrópskt einkaleyfi eða evrópsku einkaleyfi, meðan hún eða það er til meðferðar hjá Evrópsku einkaleyfastofunni, í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Í öllum tilvikum ber að gefa umsækjanda a.m.k. eitt tækifæri til þess að breyta umsókninni að eigin vilja.

2. Óheimilt er að breyta umsókn um evrópskt einkaleyfi eða evrópsku einkaleyfi þannig að hún eða það nái til efnis sem er víðara en innihald umsóknarinnar eins og hún var lögð inn.

3. Óheimilt er að breyta evrópsku einkaleyfi þannig að breytingin veiti umfangsmeiri vernd.

124. gr.

Upplýsingar um þekkta tækni

1. Evrópsku einkaleyfastofunni er heimilt, í samræmi við framkvæmdareglugerðina, að biðja umsækjanda að veita upplýsingar um þekkta tækni sem tekið var tillit til við lands- eða svæðisbundna málsmeðferð vegna einkaleyfis og varðar uppfinningu sem umsókn um evrópskt einkaleyfi tekur til.

2. Ef umsækjandi svarar ekki beiðni skv. 1. mgr. á tilskildum tíma telst umsóknin um evrópskt einkaleyfi hafa verið dregin til baka.

125. gr.

Tilvísun til almennra reglna

Í þeim tilvikum er samningur þessi kveður ekki sérstaklega á um málsmeðferð skal Evrópska einkaleyfastofan taka tillit til grundvallarreglna um málsmeðferð sem almennt eru viðurkenndar í samningsríkjunum.

126. gr. (eytt)

II. kafli

Upplýsingar til almennings eða opinberra yfirvalda

127. gr.

Evrópsk einkaleyfaskrá

Evrópska einkaleyfastofan skal halda evrópska einkaleyfaskrá með þeim upplýsingum sem tilgreint er í framkvæmdareglugerðinni að skuli skráðar. Ekkert skal vera fært í

evrópsku einkaleyfaskrána fyrr en umsókn um evrópskt einkaleyfi hefur birst. Evrópska einkaleyfaskráin skal vera aðgengileg almenningi.

128. gr.

Aðgengi að gögnum

1. Ekki skal veita aðgang að gögnum, sem varða umsóknir um evrópskt einkaleyfi, áður en umsóknirnar eru birtar, nema með samþykki umsækjanda.
2. Hverjum, sem getur sannað að umsækjandi hafi beitt rétti, er umsókn um evrópskt einkaleyfi felur í sér, gegn sér, er heimilt að fá að skoða gögnin fyrir birtingu umsóknarinnar og án samþykkis umsækjanda.
3. Þegar evrópsk hlutunarumsókn eða ný umsókn um evrópskt einkaleyfi, lögð inn skv. 1. mgr. 61. gr., er birt er hverjum sem er heimilt að skoða gögn fyrri umsóknarinnar áður en umsóknin er birt og án samþykkis umsækjanda.
4. Eftir að umsókn um evrópskt einkaleyfi hefur verið birt er unnt að skoða gögnin, sem varða umsóknina og evrópska einkaleyfið sem af henni leiðir, eftir beiðni, sbr. þó skilyrði þar um í framkvæmdareglugerðinni.
5. Jafnvel áður en umsókn um evrópskt einkaleyfi er birt er Evrópsku einkaleyfastofunni heimilt að láta þriðja aðila í té eða birta þær upplýsingar sem tilgreindar eru í framkvæmdareglugerðinni.

129. gr.

Tímarit Evrópsku einkaleyfastofunnar

Evrópska einkaleyfastofan gefur út með jöfnu millibili:

- a) Einkaleyfatíðindi Evrópsku einkaleyfastofunnar með upplýsingum sem skylt er að birta samkvæmt samningi þessum, framkvæmdareglugerðinni eða samkvæmt fyrirmælum forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar;
- b) Stjórnartíðindi Evrópsku einkaleyfastofunnar með tilkynningum og upplýsingum almenns efnis frá forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar, auk hvers kyns upplýsinga annarra sem lúta að samningi þessum eða framkvæmd hans.

130. gr.

Upplýsingaskipti

1. Sé ekki kveðið á um annað í samningi þessum eða í landslögum skulu Evrópska einkaleyfastofan og aðalflugverkastofa samningsríkis, ef farið er fram á slíkt, láta hvor annarri í té allar nytsamlegar upplýsingar um evrópskar eða landsbundnar umsóknir um einkaleyfi og einkaleyfi og öll mál sem þau varða.
2. Ákvæði 1. mgr. gilda um upplýsingaskipti sem fara fram samkvæmt samstarfssamningum milli Evrópsku einkaleyfastofunnar og:
 - a) aðalflugverkastofa í öðrum ríkjum;
 - b) sérhverrar milliríkjastofunnar sem hefur það hlutverk að veita einkaleyfi;
 - c) hverrar annarrar stofunnar sem vera skal.
3. Skilyrði, sem sett eru í 128. gr., skulu ekki gilda um samskipti skv. 1. mgr. og a- og b-liðum 2. mgr. Framkvæmdaráðið getur ákveðið að slík skilyrði gildi ekki um samskipti skv. c-lið 2. mgr., þó að því tilskildu að stofnunin, sem í hlut á, fari með upplýsingarnar, sem látnar eru í té, sem trúnaðarmál þangað til umsóknin um evrópskt einkaleyfi hefur verið birt.

131. gr.

Samstarf um framkvæmd og löggjöf

1. Sé eigi kveðið á um annað í samningi þessum eða landslögum skulu Evrópska einkaleyfastofan og dómstólar eða yfirvöld í samningsríkjunum aðstoða hvert annað, þegar um er beðið, með upplýsingaskiptum eða með því að heimila skoðun gagna. Skilyrði sem sett eru í 128. gr. gilda ekki um skoðunina þegar Evrópska einkaleyfastofan heimilar dómstólum, embættum saksóknara eða aðalflugverkastofum að skoða gögn.
2. Þegar dómstólar eða önnur valdbær yfirvöld í samningsríkjunum taka við bréflægum beiðnum um skýrslutöku frá Evrópsku einkaleyfastofunni skulu þau leita nauðsynlegra

upplýsinga eða gera aðrar lagalegar ráðstafanir fyrir Evrópsku einkaleyfastofuna að svo miklu leyti sem þau fara með lögsögu.

132. gr.

Skipti á ritum

1. Evrópska einkaleyfastofan og aðalflugverkastofur í samningsríkjunum skulu, ef um er beðið, senda hver annarri til eigin nota eitt eintak eða fleiri af ritum sínum án endurgjalds.
2. Evrópska einkaleyfastofan getur gert samninga um skipti á ritum eða útvegum þeirra.

III. kafli

Fyrirsvar

133. gr.

Almennar reglur um fyrirsvar

1. Að öðru leyti en kveðið er á um í 2. mgr. skal enginn skyldaður til að hafa sérmenntaðan fyrirsvarsmann sem kemur fram fyrir hans hönd við málsmeðferð samkvæmt samningi þessum.
2. Einstaklingur eða lögaðili, sem hefur hvorki aðsetur né aðalstarfsstöð í samningsríki, skal hafa sérmenntaðan fyrirsvarsmann sem kemur fram fyrir hans hönd við alla málsmeðferð samkvæmt samningi þessum nema við innlögn umsóknar um evrópskt einkaleyfi; framkvæmdareglugerðin getur heimilað aðrar undantekningar.
3. Einstaklingur eða lögaðili, sem hefur aðsetur eða aðalstarfsstöð í samningsríki, getur látið starfsmann sinn, sem þarf ekki að vera sérmenntaður fyrirsvarsmaður en skal hafa heimild samkvæmt framkvæmdareglugerðinni, koma fram fyrir sína hönd við málsmeðferð samkvæmt samningi þessum. Í framkvæmdareglugerðinni er heimilt að kveða á um hvort, og þá með hvaða skilyrðum, starfsmaður slíks lögaðila geti einnig komið fram fyrir hönd annarra lögaðila sem hafa aðalstarfsstöð sína í samningsríki og eru í fjárhagslegum tengslum við fyrrnefndan lögaðila.
4. Heimilt er að setja sérstök ákvæði í framkvæmdareglugerðina um sama fyrirsvarsmann fyrir aðila sem koma fram sameiginlega.

134. gr.

Fyrirsvar við Evrópsku einkaleyfastofuna

1. Fyrirsvar fyrir einstaklinga eða lögaðila við málsmeðferð samkvæmt samningi þessum má aðeins vera í höndum sérmenntaðra fyrirsvarsmanna sem skráðir eru á sérstakan lista sem Evrópska einkaleyfastofan heldur í þessu skyni.
2. Hvern einstakling sem:
 - a) er ríkisborgari samningsríkis;
 - b) hefur starfsstöð eða atvinnu í samningsríki; og
 - c) hefur staðist evrópska réttindaprófið;má skrá á lista yfir sérmenntaða fyrirsvarsmenn.
3. Á eins árs tímabili frá þeim degi, er aðild ríkis að samningi þessum öðlast gildi, getur hver sá einstaklingur mælt til að verða einnig skráður á listann sem:
 - a) er ríkisborgari í samningsríki;
 - b) hefur starfsstöð eða atvinnu í samningsríki; og
 - c) hefur rétt til að koma fram fyrir hönd einstaklinga eða lögaðila í einkaleyfamálum hjá aðalflugverkastofu í því ríki. Þar sem slíkur réttur er ekki bundinn við faglega sérmenntun skal viðkomandi hafa tekið þátt í einkaleyfamálum í því ríki með reglulegu millibili í a.m.k. fimm ár.
4. Skráning tekur gildi við beiðni, að framlögðum vottorðum sem staðfesta að skilyrði skv. 2. eða 3. mgr. séu uppfyllt.
5. Þeir, sem skráðir eru á listann yfir sérmenntaða fyrirsvarsmenn, skulu eiga rétt á að koma fram við alla málsmeðferð samkvæmt samningi þessum.
6. Hver sá sem er á lista skv. 1. mgr. á rétt á að stofna starfsstöð í hverju samningsríki, þar sem málsmeðferð samkvæmt samningi þessum getur farið fram, til að geta komið fram sem sérmenntaður fyrirsvarsmaður, að teknu tilliti til bókunarinnar um miðstýringu sem samningi þessum fylgir. Yfirvöldum í því ríki er einungis heimilt að svipta einstaka

menn þessum rétti í einstökum tilvikum þegar beitt er lagaákvæðum sem lúta að verndun almannaöryggis, laga og reglu. Áður en slíkar ráðstafanir eru gerðar skal hafa samráð við forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar.

7. Forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar er heimilt að veita undanþágu frá:

- a) skilyrðinu í a-lið 2. mgr. eða a-lið 3. mgr. í sérstökum tilvikum;
- b) skilyrði 2. másl. c-liðar 3. mgr. ef umsækjandi getur sýnt fram á að hann hafi öðlast nauðsynlega sérmenntun með öðrum hætti.

8. Fyrirsvar við málsmeðferð samkvæmt samningi þessum má einnig, auk hinna skráðu sérmenntuðu fyrirsvarsmanna, vera í höndum hvaða starfandi lögfræðings sem hlotið hefur starfsréttindi í samningsríki og hefur starfsstöð í því ríki, að því marki sem hann hefur rétt til þess að koma fram í umræddu ríki sem sérmenntaður fyrirsvarsmaður í einkaleyfamálum. Ákvæði 6. mgr. gilda að breyttu breytanda.

134. gr. a

Stofnun sérmenntaðra fyrirsvarsmanna hjá Evrópsku einkaleyfastofunni

1. Framkvæmdaráðið skal bætt til að samþykkja og breyta ákvæðum um:

- a) Stofnun sérmenntaðra fyrirsvarsmanna hjá Evrópsku einkaleyfastofunni, hér eftir kölluð stofnunin;
 - b) þá menntun og þjálfun sem krafist er til að taka evrópskt réttindapróf og hvernig haga skuli próftöku;
 - c) agavald sem stofnuninni eða Evrópsku einkaleyfastofunni er heimilt að beita sérmenntaða fyrirsvarsmenn;
 - d) þagnarskyldu sem hvílir á sérmenntuðum fyrirsvarsmanni og undanþágu frá uppljóstrun þegar mál er til meðferðar hjá Evrópsku einkaleyfastofunni og um er að ræða samskipti milli sérmenntaðs fyrirsvarsmanns og skjólstaðings hans eða annars aðila.
2. Hver sá sem skráður er á listann yfir sérmenntaða fyrirsvarsmenn skv. 1. mgr. 134. gr. skal verða aðili að stofnuninni.

VIII. HLUTI

Áhrif á landslög

I. kafli

Breyting í landsbundna einkaleyfisumsókn

135. gr.

Beiðni um að landsbundinni málsmeðferð sé beitt

1. Aðalflugverkastofa í tilnefndu samningsríki skal, að beiðni umsækjanda um evrópskt einkaleyfi eða einkaleyfishafa, beita málsmeðferð, sem á við um veitingu landsbundins einkaleyfis, við eftirtaldar aðstæður:

a) þegar umsókn um evrópskt einkaleyfi telst hafa verið dregin til baka skv. 3. mgr. 77. gr.;

b) í öðrum tilvikum, sem kveðið er á um í landslögum, þar sem umsókn um evrópskt einkaleyfi var synjað eða hún dregin til baka eða telst hafa verið dregin til baka eða þar sem evrópskt einkaleyfi hefur verið ógilt í samræmi við samning þennan.

2. Í því tilviki, sem um getur í a-lið 1. mgr., skal beiðni um breytingu lögð inn hjá aðalflugverkastofu þar sem umsóknin um evrópskt einkaleyfi var lögð inn. Sú stofa skal framsenda beiðnina beint til aðalflugverkastofu í þeim samningsríkjum sem tilgreind eru í henni, sbr. þó ákvæði um þjóðaröryggi.

3. Í þeim tilvikum, sem um getur í b-lið 1. mgr., skal beiðni um breytingu send Evrópsku einkaleyfastofunni í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Hún telst ekki hafa verið lögð inn fyrr en greitt hefur verið gjald fyrir breytingu. Evrópska einkaleyfastofan framsendir beiðnina til aðalflugverkastofu í hverju samningsríki sem tilgreint er í henni.

4. Áhrif vegna umsóknar um evrópskt einkaleyfi skv. 66. gr. falla niður sé beiðni ekki send á tilskildum tíma.

136. gr. (eytt)

137. gr.

Formkröfur við breytingu

1. Ekki má beita formskilyrðum í landslögum, sem víkja frá eða eru strangari en þau sem kveðið er á um í samningi þessum, gagnvart umsókn um evrópskt einkaleyfi sem send er í samræmi við 2. eða 3. mgr. 135. gr.
2. Aðalflugverkastofa, sem fær evrópsku einkaleyfisumsóknina framsenda, má fara fram á að umsækjandi, innan tveggja mánaða hið minnsta:
 - a) greiði gjald fyrir landsbundna umsókn;
 - b) leggi inn þýðingu, á einu opinberu tungumáli hlutaðeigandi ríkis, á frumtexta umsóknarinnar um evrópskt einkaleyfi og, þegar við á, á textanum, eins og honum var breytt meðan á málsmeðferðinni fyrir Evrópsku einkaleyfastofunni stóð, sem umsækjandi vill leggja fram við landsbundna málsmeðferð.

II. kafli

Ógilding og eldri réttindi

138. gr.

Ógilding á evrópskum einkaleyfum

1. Einungis er heimilt að ógilda evrópskt einkaleyfi, þannig að ógildingin gildi í samningsríki, af eftirfarandi ástæðum, sbr. þó 139. gr.:
 - a) ef efni evrópsks einkaleyfis er ekki einkaleyfishæft skv. 52.–57. gr;
 - b) ef evrópska einkaleyfið lýsir ekki uppfinningunni nægilega skýrt og rækilega til þess að kunnáttumaður á viðkomandi sviði geti útfært uppfinninguna;
 - c) ef efni evrópska einkaleyfisins nær út fyrir innihald umsóknarinnar eins og hún var lögð inn eða, ef einkaleyfi hefur verið veitt á grundvelli hlutunarumsóknar eða nýrrar umsóknar skv. 61. gr., út fyrir innihald fyrri umsóknarinnar eins og hún var lögð inn;
 - d) ef verndin, sem evrópska einkaleyfið veitir, hefur verið rýmkuð; eða
 - e) ef handhafi evrópska einkaleyfisins hefur ekki rétt til þess skv. 1. mgr. 60. gr.
2. Ef ástæður ógildingar eiga aðeins við evrópska einkaleyfið að hluta til skal einkaleyfið takmarkað með samsvarandi breytingu á kröfum og ógilt að hluta til.
3. Þegar mál er til meðferðar hjá valdbærum dómstóli eða yfirvaldi varðandi gildi evrópsks einkaleyfis hefur einkaleyfishafinn rétt til að takmarka einkaleyfið með því að breyta kröfunum. Einkaleyfið með slíkum takmörkunum skal vera grundvöllur málsmeðferðar.

139. gr.

Réttindi, byggð á fyrri dagsetningu eða sömu dagsetningu

1. Umsókn um evrópskt einkaleyfi og evrópskt einkaleyfi hafa sömu réttaráhrif vegna fyrri dagsetningar og landsbundin einkaleyfaumsókn eða landsbundið einkaleyfi í öllum tilnefndum samningsríkjum.
2. Umsókn um landsbundið einkaleyfi og landsbundið einkaleyfi í samningsríki hafa, gagnvart evrópsku einkaleyfi þar sem samningsríkið er tilnefnt, sömu réttaráhrif vegna fyrri dagsetningar og þau hafa gagnvart landsbundnu einkaleyfi.
3. Hvert samningsríki getur kveðið á um hvort og með hvaða skilyrðum uppfinningu, sem hefur verið lýst bæði í umsókn um evrópskt einkaleyfi eða í evrópsku einkaleyfi og í landsbundinni umsókn eða landsbundnu einkaleyfi með sama umsóknardag eða, þegar forgangs er krafist, sama forgangsdag, má vernda samtímis samkvæmt báðum umsóknunum eða einkaleyfunum.

III. kafli

Önnur áhrif

140. gr.

Landsbundin smáeinkaleyfi og smáeinkaleyfavottorð

Ákvæði 66., 124., 135., 137. og 139. gr. skulu gilda um smáeinkaleyfi og smáeinkaleyfavottorð og umsóknir um smáeinkaleyfi og smáeinkaleyfavottorð sem skráð eru eða lögð fram í samningsríkjum þar sem gert er ráð fyrir slíkum einkaleyfum eða vottorðum í lögum.

141. gr.

Árgjöld fyrir evrópskt einkaleyfi

1. Einungis má krefjast greiðslu árgjalda fyrir evrópskt einkaleyfi fyrir árin eftir það ár sem kveðið er á um í 2. mgr. 86. gr.
2. Árgjöld, sem falla í gjalddaga innan tveggja mánaða frá birtingu tilkynningar um veitingu evrópsks einkaleyfis, teljast hafa verið greidd með tilskildum hætti séu þau greidd innan þess tíma. Óheimilt er að leggja á aukagjald sem kann að vera kveðið á um samkvæmt landslögum.

IX. HLUTI

Sérstakir samningar

142. gr.

Sameiginleg einkaleyfi

1. Hópur samningsríkja, sem hefur kveðið á um í sérstökum samningi að evrópskt einkaleyfi, sem veitt er fyrir þessi ríki, skuli gilda í einu lagi alls staðar á landsvæðum þeirra, getur kveðið á um að einungis megi veita evrópskt einkaleyfi sameiginlega fyrir öll ríkin.
2. Þegar hópur samningsríkja hefur notfært sér heimildina í 1. mgr. skulu ákvæði þessa hluta samningsins gilda.

143. gr.

Sérstakar deildir innan Evrópsku einkaleyfastofunnar

1. Hópur samningsríkja getur falið Evrópsku einkaleyfastofunni fleiri verkefni.
2. Setja má á stofn sérstakar deildir hjá Evrópsku einkaleyfastofunni, sem eru sameiginlegar þeim samningsríkjum sem mynda hópinn, til að inna þessi verkefni af hendi. Forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar skal stjórna þessum sérstöku deildum og gilda 2. og 3. mgr. 10. gr. að breyttu breytanda.

144. gr.

Fyrirsvar fyrir sérstökum deildum

Hópur samningsríkja getur mælt fyrir um sérstök ákvæði sem lúta að fyrirsvari aðila fyrir deildunum sem um getur í 2. mgr. 143. gr.

145. gr.

Sérnefnd framkvæmdaráðsins

1. Hópur samningsríkja getur stofnað sérnefnd framkvæmdaráðsins til að hafa eftirlit með starfsemi sérdeildanna sem stofnaðar hafa verið skv. 2. mgr. 143. gr.; Evrópska einkaleyfastofan leggur til starfsfólk, aðstöðu og búnað sem þarf til að nefndin geti innt af hendi skyldur sínar. Forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar ber ábyrgð á starfsemi sérdeildanna gagnvart sérnefnd framkvæmdaráðsins.
2. Viðkomandi hópur samningsríkja ákveður samsetningu, valdsvið og starfsemi sérnefndarinnar.

146. gr.

Greiðsla kostnaðar vegna sérstakra verkefna

Þegar Evrópsku einkaleyfastofunni hafa verið falin viðbótarverkefni skv. 143. gr. skal viðkomandi hópur samningsríkja bera kostnaðinn sem fellur á stofnunina vegna þessara verkefna. Þegar stofnaðar hafa verið sérstakar deildir innan Evrópsku einkaleyfastofunnar til að sjá um þessi viðbótarverkefni skulu ríkjahóparnir bera kostnað vegna starfsfólks, aðstöðu og búnaðar sem fellur á þessar deildir. Ákvæði 3. og 4. mgr. 39. gr., 41. gr. og 47. gr. skulu gilda að breyttu breytanda.

147. gr.

Greiðslur vegna árgjalda sameiginlegra einkaleyfa

Ef hópur samningsríkja hefur samþykkt sameiginlega skrá vegna árgjalda fyrir evrópsk einkaleyfi skal reikna hlutfallið, sem kveðið er á um í 1. mgr. 39. gr., á grundvelli

sameiginlegu skrárinnar; lágmarksgjald skv. 1. mgr. 39. gr. skal gilda um heildareinkaleyfið. Ákvæði 3. og 4. mgr. 39. gr. skulu gilda að breyttu breytanda.

148. gr.

Umsókn um evrópskt einkaleyfi sem andlag eignarréttar

1. Ákvæði 74. gr. skulu gilda nema hópur samningsríkja hafi tilgreint annað.
2. Hópur samningsríkja getur kveðið á um að umsókn um evrópskt einkaleyfi, þar sem ríkin eru tilnefnd, megi því aðeins yfirfæra, veðsetja eða gera háða aðför að lögum með einhverju móti að slíkar aðgerðir gildi gagnvart öllum samningsríkjum í hópnum og séu í samræmi við ákvæði hins sérstaka samnings.

149. gr.

Sameiginleg tilnefning

1. Hópur samningsríkja getur kveðið á um að einungis sé unnt að tilnefna þau sameiginlega og að tilnefning eins eða einhverra þeirra teljist vera tilnefning allra ríkja í hópnum.
2. Þegar Evrópska einkaleyfastofan gegnir hlutverki tilnefndrar stofu skv. 1. mgr. 153. gr. gildir 1. mgr. ef umsækjandi hefur tilgreint í alþjóðlegu umsókninni að hann óski þess að hljóta evrópskt einkaleyfi fyrir eitt eða fleiri tilnefndra ríkja í hópnum. Það sama gildir ef umsækjandi tilnefnir í alþjóðlegri umsókn eitt af samningsríkjum hópsins þar sem landslög kveða á um að tilnefning þess ríkis hafi þau áhrif að sótt sé um evrópskt einkaleyfi.

149. gr. a

Aðrir samningar milli samningsríkjanna

1. Ekkert í samningi þessum skal túlkað sem takmörkun á réttindum einstakra eða allra samningsríkja til að gera sérstaka samninga um hvert það málefni sem varðar umsóknir um evrópskt einkaleyfi eða evrópsk einkaleyfi sem landslög fjalla og gilda um samkvæmt samningi þessum, einkum:
 - a) samning um stofnun sameiginlegs evrópsks einkaleyfadómstóls þeirra samningsríkja er eiga að honum aðild;
 - b) samning um að koma á fót sameiginlegri stofnun samningsríkjanna, sem eiga aðild að slíkum samningi, sem skila skal, að beiðni innlendra dómstóla eða dómsyfirvalda utan dómstólakerfisins, álitu í málum sem snerta evrópska eða samræmda innlenda löggjöf um einkaleyfi;
 - c) samning þar sem samningsríkin, sem eiga aðild að slíkum samningi, veita undanþágur að fullu eða að hluta til frá þýðingum á texta evrópskra einkaleyfa skv. 65. gr.;
 - d) samning þar sem samningsríkin, sem eiga aðild að slíkum samningi, kveða á um að þýðingar á evrópskum einkaleyfum skv. 65. gr. megi leggja inn og birta hjá Evrópsku einkaleyfastofunni.
2. Framkvæmdaráðið er bært um að ákvarða að:
 - a) fulltrúar í áfrýjunarnefndinni eða stóru áfrýjunarnefndinni megi starfa hjá evrópskum einkaleyfadómstól eða sameiginlegri stofnun og taka þátt í máli hjá þeim dómstóli eða stofnun í samræmi við hvers konar slíkan samning;
 - b) Evrópska einkaleyfastofan leggi sameiginlegri stofnun til það starfsfólk, húsnæði og búnað sem þörf er á til að hún geti innt af hendi skyldur sínar og skal stofnunin bera kostnaðinn, sem til fellur vegna slíkrar stofnunar, að fullu eða að hluta til.

X. HLU TI

Alþjóðlegar umsóknir samkvæmt samstarfssamningnum um einkaleyfi – EURO-samstarfssamningsumsóknir

150. gr.

Beiting samstarfssamningsins um einkaleyfi

1. Beita skal samstarfssamningi um einkaleyfi frá 19. júní 1970, sem hér eftir er nefndur samstarfssamningurinn, í samræmi við ákvæði þessa hluta.

2. Alþjóðlegar umsóknir, sem lagðar eru inn samkvæmt samstarfssamningnum, má taka til meðferðar hjá Evrópsku einkaleyfastofunni. Í slíkri málsmeðferð skal beita ákvæðum og reglum samstarfssamningsins en ákvæðum samnings þessa þeim til viðbótar. Ef ákvæðin stangast á skulu ákvæði eða reglur samstarfssamningsins ráða.

151. gr.

Evrópska einkaleyfastofan sem viðtökustofa

Evrópska einkaleyfastofan skal gegna hlutverki viðtökustofu í skilningi samstarfssamningsins í samræmi við framkvæmdareglugerðina. Ákvæði 2. mgr. 75. gr. skulu gilda að breyttu breytanda.

152. gr.

Evrópska einkaleyfastofan sem alþjóðleg nýnæmisrannsóknarstofnun eða stofnun sem gerir alþjóðlega forathugun á einkaleyfishæfi

Evrópska einkaleyfastofan skal gegna hlutverki alþjóðlegrar nýnæmisrannsóknarstofnunar og stofnunar, sem gerir alþjóðlega forathugun á einkaleyfishæfi í skilningi samstarfssamningsins, í samræmi við samning milli stofnunarinnar og alþjóðaskrifstofu Alþjóðahugverkastofnunarinnar, fyrir umsækjendur sem eru ríkisborgarar eða búsettir í aðildarríki að samningi þessum. Fyrirnefndur samningur milli stofnunarinnar og alþjóðaskrifstofu Alþjóðahugverkastofnunarinnar getur heimilað að Evrópska einkaleyfastofan gegni einnig fyrirnefndu hlutverki fyrir aðra umsækjendur.

153. gr.

Evrópska einkaleyfastofan sem tilnefnd stofa eða valin stofa

1. Evrópska einkaleyfastofan skal vera:

a) tilnefnd stofa fyrir hvert það aðildarríki að samningi þessum, þar sem samstarfssamningurinn hefur öðlast gildi, sem tilnefnt er í alþjóðlegri umsókn og umsækjandinn óskar eftir að hljóta evrópskt einkaleyfi fyrir; svo og
b) valin stofa ef umsækjandi hefur valið ríki sem tilnefnt er skv. a-lið.

2. Alþjóðleg umsókn, þar sem Evrópska einkaleyfastofan er tilnefnd eða valin stofa og hefur fengið alþjóðlegan umsóknardag, telst jafngilda venjulegri evrópskri umsókn (EURO-samstarfssamningsumsókn).

3. Alþjóðleg birting EURO-samstarfssamningsumsóknar á einu af opinberum tungumálum Evrópsku einkaleyfastofunnar kemur í stað birtingar evrópsku einkaleyfaumsóknarinnar og skal hennar getið í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar.

4. Ef EURO-samstarfssamningsumsóknin er birt á öðru tungumáli skal leggja inn þýðingu á eitt hinna opinberu tungumála hjá Evrópsku einkaleyfastofunni sem skal birta hana. Bráðabirgðavernd skv. 1. og 2. mgr. 67. gr. gildir frá birtingardegi, sbr. þó 3. mgr. 67. gr.

5. Með EURO-samstarfssamningsumsóknina skal fara sem umsókn um evrópskt einkaleyfi og skal hún teljast hluti af því sem þekkt er á hverjum tíma á viðkomandi sviði skv. 3. mgr. 54. gr. ef skilyrði 3. og 4. mgr. og framkvæmdareglugerðarinnar eru uppfyllt.

6. Alþjóðleg nýnæmisrannsóknarskýrsla, sem samin er fyrir EURO-samstarfssamningsumsókn, eða yfirlýsing í hennar stað, og alþjóðleg birting þeirra, kemur í stað evrópskrar nýnæmisrannsóknarskýrslu og tilkynningar um birtingu hennar í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar.

7. Semja skal evrópska viðbótarnýnæmisrannsóknarskýrslu vegna hvorrar EURO-samstarfssamningsumsóknar skv. 5. mgr. Framkvæmdaráðið getur ákveðið að sleppa megi evrópsku viðbótarnýnæmisrannsóknarskýrslunni eða lækka megi rannsóknargjaldið.

154. gr. (eytt)

155. gr. (eytt)

156. gr. (eytt)

157. gr. (eytt)

158. gr. (eytt)

- 159. gr. (eytt)
- 160. gr. (eytt)
- 161. gr. (eytt)
- 162. gr. (eytt)
- 163. gr. (eytt)

XI. HLUTI Aðlögunarákvæði (eytt)

XII. HLUTI **Lokaákvæði**

164. gr.

Framkvæmdareglugerð og bókanir

1. Framkvæmdareglugerðin, bókunin um viðurkenningu, bókunin um forréttindi og friðhelgi, bókunin um miðstýringu, bókunin um túlkun á 69. gr. og bókunin um starfsmannamál skulu vera óaðskiljanlegir hlutar samnings þessa.
2. Ef ákvæði samnings þessa stangast á við ákvæði framkvæmdareglugerðarinnar skulu ákvæði samnings þessa hafa forgang.

165. gr.

Undirritun – fullgilding

1. Þau ríki, sem tóku þátt í milliríkjaráðstefnu um stofnun evrópsks kerfis fyrir veitingu einkaleyfa, eða fengu upplýsingar um þá ráðstefnu og áttu kost á að taka þátt í henni, geta undirritað samning þennan fram til 5. apríl 1974.
2. Samningur þessi er háður fullgildingunni; fullgildingarskjöl skulu afhent ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands til vörslu.

166. gr.

Aðild

1. Aðild að samningi þessum er heimil:
 - a) þeim ríkjum sem um getur í 1. mgr. 165. gr.;
 - b) hvaða öðru Evrópuríki sem er samkvæmt boði framkvæmdaráðsins.
2. Ríki, sem hefur átt aðild að samningnum en hætt því með því að beita 4. mgr. 172. gr., getur aftur gerst aðili að samningnum með því að undirrita hann.
3. Aðildarskjölin skulu afhent ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands til vörslu.

167. gr. (eytt)

168. gr.

Landsvæði þar sem samningurinn gildir

1. Samningsríki getur lýst yfir, í fullgildingar- eða aðildarskjali, eða tilkynnt ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands skriflega um það hvenær sem er eftir það, að samningur þessi gildi á einu eða fleiri svæðum þess þar sem það ber fer með utanríkismál. Evrópsk einkaleyfi, sem veitt eru fyrir samningsríki, skulu einnig gilda á svæðum þar sem slík yfirlýsing hefur gildi.
2. Ef yfirlýsingin skv. 1. mgr. er hluti af fullgildingar- eða aðildarskjali öðlast hún gildi sama dag og fullgildingin eða aðildin; ef yfirlýsingin er í formi tilkynningar, sem send er eftir að fullgildingar- eða aðildarskjalið var afhent til vörslu, öðlast slík tilkynning gildi sex mánuðum eftir að hún berst ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands.
3. Samningsríki getur hvenær sem er lýst yfir að samningurinn gildi ekki á einhverju eða öllum landsvæðum sem yfirlýsing samkvæmt 1. mgr. hefur áður verið gerð um. Slík yfirlýsing öðlast gildi einu ári eftir að tilkynning þar um berst ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands.

169. gr.
Gildistaka

1. Samningur þessi öðlast gildi þremur mánuðum eftir að síðasta fullgildingar- eða aðildarskjalið frá sex ríkjum, þar sem heildarfjöldi einkaleyfisumsókna árið 1970 var a.m.k. 180.000 samtals fyrir öll ríkin, er afhent til vörslu.
2. Fullgilding eða aðild, sem fer fram er eftir gildistöku samnings þessa, tekur gildi á fyrsta degi þriðja mánaðar eftir að fullgildingar- eða aðildarskjalið er afhent til vörslu.

170. gr.
Stofnframlag

1. Ríki, sem fullgildir samninginn eða gerist aðili að honum eftir að hann hefur öðlast gildi, skal greiða stofnuninni stofnframlag sem er ekki afturkræft.
2. Stofnframlagið skal vera 5% af fjárhæð þeirri sem fæst með því að reikna hundraðshlutann, sem fæst fyrir hlutaðeigandi ríki á þeim degi er fullgildingin eða aðildin tekur gildi og með því að styðjast við skrána skv. 3. og 4. mgr. 40. gr., af summu sérstakra fjárframlaga sem öðrum samningsríkjum ber að greiða fyrir reikningsskilatímabilin fram til þess dags sem um getur hér að framan.
3. Ef engin þörf var á sérstökum fjárframlögum fyrir reikningsskilatímabilið næsta á undan þeim degi, sem um getur í 2. mgr., skal fjárhæð framlaga samkvæmt málsgreininni vera sú fjárhæð sem gildir fyrir ríkið síðasta árið sem fjárframlaga var þörf.

171. gr.
Gildistími samningsins

Samningur þessi skal gilda ótímabundið.

172. gr.
Endurskoðun

1. Ráðstefna samningsríkja getur endurskoðað samning þennan.
2. Framkvæmdaráðið skal undirbúa ráðstefnuna og boða til hennar. Ráðstefnan telst ekki ályktunarhæf nema a.m.k. þrjú fjórðu samningsríkja sendi fulltrúa. Til að samþykka breytingar á texta samningsins þarf atkvæði þriggja fjórðu hluta þeirra samningsríkja sem eiga fulltrúa á ráðstefnunni og greiða atkvæði. Hjáseta telst ekki til greiddra atkvæða.
3. Hinn breytti texti öðlast gildi þegar sá fjöldi samningsríkja, sem ráðstefnan áskilur, hefur fullgilt hann eða gerst aðili að honum og á þeim tíma sem ráðstefnan tiltekur.
4. Ríki, sem hafa ekki fullgilt breyttan texta samningsins eða gerst aðilar að slíkum texta þegar hann öðlast gildi, eru ekki aðilar að samningi þessum eftir það.

173. gr.
Deilur milli samningsríkja

1. Deila milli samningsríkja um túlkun eða framkvæmd þessa samnings, sem ekki verður leyst með samningum, skal, að beiðni einhvers hlutaðeigandi ríkis, lögð fyrir framkvæmdaráðið sem reynir að koma á samkomulagi milli hlutaðeigandi ríkja.
2. Náist ekki samkomulag innan sex mánaða frá því að framkvæmdaráðið hóf afskipti af deilunni getur hvert ríki, sem í hlut á, lagt málið fyrir Alþjóðadómstólinn til að fá bindandi úrskurð.

174. gr.
Uppsögn

Samningsríki getur hvenær sem er sagt samningi þessum upp. Tilkynning um uppsögn skal senda ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands. Uppsögn tekur gildi einu ári eftir að slík tilkynning hefur borist.

175. gr.
Áunnin réttindi gilda áfram

1. Þó ríki sé ekki lengur aðili að samningi þessum, í samræmi við 4. mgr. 172. gr. eða 174. gr., skerðast ekki réttindi sem þegar eru áunnin samkvæmt honum.

2. Umsókn um evrópskt einkaleyfi, sem til afgreiðslu er þegar tilnefnt ríki er ekki lengur aðili að samningnum, skal afgreidd hjá Evrópsku einkaleyfastofunni, að því er lýtur að því ríki, eins og samningurinn, eins og hann gildir eftir það, gildi enn gagnvart því ríki.
3. Ákvæði 2. mgr. skulu gilda um evrópsk einkaleyfi þegar andmælameðferð stendur yfir eða andmælafresturinn er ekki útrunninn.
4. Ekkert í þessari grein skal hafa áhrif á rétt ríkis, sem er ekki lengur aðili að samningi þessum, til að fara með evrópskt einkaleyfi samkvæmt þeim texta sem það átti aðild að.

176. gr.

Fjárhagsleg réttindi og skuldbindingar fyrrverandi samningsríkja

1. Stofnunin skal endurgreiða ríki, sem er ekki lengur aðili að samningnum, í samræmi við 4. mgr. 172. gr. eða 174. gr., hin sérstöku fjárframlög, sem greidd voru skv. 2. mgr. 40. gr., en einungis á þeim tíma og samkvæmt þeim skilyrðum sem stofnunin setur fyrir endurgreiðslu á sérstökum fjárframlögum frá öðrum ríkjum á sama reikningsskilatímabili.
2. Ríkið, sem um getur í 1. mgr., skal halda áfram að greiða, samkvæmt töxtum sem í gildi voru þegar aðild þess lauk hlutfallsleg árgjöld skv. 39. gr. fyrir evrópsk einkaleyfi, sem enn eru í gildi í því ríki, jafnvel eftir að það er ekki lengur aðili að samningi þessum.

177. gr.

Tungumál samningsins

1. Samningur þessi, sem saminn er í einu frumriti á ensku, frönsku og þýsku, skal afhentur til vörslu í skjalasafn ríkisstjórnar Sambandslýðveldisins Þýskalands og eru allir þrjú textarnir jafngildir.
2. Textar samningsins, á opinberum tungumálum samningsríkja, annarra en um getur í 1. mgr., teljast, þegar framkvæmdaráðið hefur samþykkt þá, opinberir textar. Rísi ágreiningur um túlkun mismunandi texta skulu þeir textar, er um getur í 1. mgr., gilda.

178. gr.

Framsending og tilkynningar

1. Ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands skal gera staðfest afrit samningsins og senda þau ríkisstjórnnum allra ríkja sem undirrita hann eða gerist aðilar að honum.
2. Ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands skal tilkynna ríkisstjórnnum ríkjanna, sem um getur í 1. mgr., um:
 - a) sérhverja undirritun;
 - b) afhendingu sérhvers fullgildingar- eða aðildarskjals til vörslu;
 - c) sérhvern fyrirvara eða afturköllun fyrirvara samkvæmt ákvæðum 167. gr.;
 - d) sérhverja yfirlýsingu eða tilkynningu sem henni berst samkvæmt ákvæðum 168. gr.;
 - e) gildistökudag samningsins;
 - f) sérhverja uppsögn, sem berst samkvæmt ákvæðum 174. gr., og daginn þegar slík uppsögn tekur gildi.
3. Ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands skal skrá samninginn hjá skrifstofu Sameinuðu þjóðanna.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa heimild og umboð í tilhlýðilegu formi, undirritað samning þennan.

Gjört í München 5. október 1973.

BÓKUN

um túlkun á 69. gr.

1. gr.

Almennar meginreglur

Eigi skal túlka 69. gr. þannig að hún þýði að umfang verndar, sem evrópskt einkaleyfi veitir, teljist ná eins langt og skilgreint er í strangri bókstaflegri merkingu orðalagsins, sem notað er í kröfunum, og að lýsingin og teikningarnar séu eingöngu notaðar í þeim tilgangi að eyða margræðni í kröfunum. Eigi skal heldur túlka greinina þannig að kröfurnar séu aðeins til leiðbeiningar og að raunveruleg vernd, sem veitt er, kunni að ná til þess er einkaleyfishafi hefur ætlað með tilliti til lýsingar og teikninga kunnáttumanns á viðkomandi sviði. Þvert á móti ber að túlka greinina þannig að hún skilgreini stöðu milli þessara andstæðna sem felur bæði í sér sanngjarna vernd fyrir einkaleyfishafann og nægilegt réttaröryggi fyrir þriðju aðila.

2. gr.

Jafngildi

Í þeim tilgangi að ákvarða umfang verndar, er evrópskt einkaleyfi veitir, ber að taka tilhlýðilegt tillit til atriða sem eru jafngild tilgreindum atriðum í kröfunum.

BÓKUN

um miðstýringu evrópska einkaleyfakerfisins og hvernig henni verði komið á (bókun um miðstýringu)

I. gr.

1.

- a) Við gildistöku samningsins skulu samningsríkin, sem eru einnig aðilar að Alþjóðaeinkaleyfastofunni er sett var á stofn með Haag-samningnum frá 6. júní 1947, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að Evrópska einkaleyfastofnunin taki, eigi síðar en á þeim degi er segir í 1. mgr. 162. gr. samningsins, við öllum eignum og skuldum og öllu starfsfólki Alþjóðaeinkaleyfastofunnar. Þetta skal framkvæma samkvæmt samningi milli Alþjóðaeinkaleyfastofunnar og Evrópsku einkaleyfastofnunarinnar. Framangreind ríki og önnur samningsríki skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að samningurinn komi til framkvæmda eigi síðar en daginn sem vísað er til í 1. mgr. 162. gr. samningsins. Við framkvæmd samningsins skuldbinda aðildarríki Alþjóðaeinkaleyfastofunnar, sem einnig eru aðilar að samningnum, sig enn fremur til að binda enda á þátttöku sína í Haag-samningnum.
- b) Samningsríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að Evrópska einkaleyfastofan taki við öllum eignum og skuldum og öllu starfsfólki Alþjóðaeinkaleyfastofunnar samkvæmt samningnum er um getur í a-lið. Að lokinni framkvæmd þess samnings skal Evrópska einkaleyfastofan taka að sér verkefni Alþjóðaeinkaleyfastofunnar daginn sem samningurinn er lagður fram til undirritunar og þá sérstaklega þau verkefni sem framkvæmd eru gagnvart aðildarríkjum stofunnar, hvort sem þau verða aðilar að samningnum eða ekki, svo og verkefni er stofan hefur tekið að sér að framkvæma við gildistöku samningsins gagnvart ríkjum sem á þeim tíma eru bæði aðilar að Alþjóðaeinkaleyfastofunni og samningnum. Auk þess getur framkvæmdaráð Evrópsku einkaleyfastofnunarinnar falið Evrópsku einkaleyfastofunni frekari störf á sviði nýnæmisrannsókna.
- c) Framangreindar skuldbindingar skulu einnig gilda að breyttu breytanda um undirskrifstofuna, sem sett var á stofn samkvæmt Haag-samningnum, með skilyrðum í samningnum milli Alþjóðaeinkaleyfastofunnar og ríkisstjórnar viðkomandi samningsríkis. Ríkisstjórn þessi skuldbindur sig hér með til að gera nýjan samning við Evrópsku einkaleyfastofnunina í stað þess samnings, sem þegar hefur verið gerður við Alþjóðaeinkaleyfastofuna, til að samræma ákvæði um skipulag, rekstur og fjármögnun undirskrifstofunnar ákvæðum bókunar þessarar.

2. Í samræmi við ákvæði III. gr. skulu samningsríkin, fyrir hönd aðalflugverkastofa sinna, afsala sér, í þágu Evrópsku einkaleyfastofunnar, störfum sem alþjóðlegar nýnæmisrannsóknarstofnanir, samkvæmt samstarfssamningnum um einkaleyfi, frá og með þeim degi sem vísað er til í 1. mgr. 162. gr. samningsins.

3.

- a) Setja ber á fót undirskrifstofu Evrópsku einkaleyfaskrifstofunnar í Berlín frá og með þeim degi er um getur í 1. mgr. 162. gr. samningsins. Skal hún rekin undir stjórn útibúsins í Haag.
- b) Framkvæmdaráðið ákvarðar skyldustörf, sem undirskrifstofunni í Berlín eru falin, í ljósi almennra sjónarmiða og þarfa Evrópsku einkaleyfastofunnar.
- c) Eigi síðar en við upphaf stigvaxandi útvíkkunar starfssviðs Evrópsku einkaleyfastofunnar skulu þau verkefni, sem undirskrifstofunni eru falin, nægja til að gera rannsóknarstarfsfólkinu í Berlínarútibúi þýsku einkaleyfaskrifstofunnar, á þeim degi sem samningurinn er lagður fram til undirritunar, kleift að sinna fullu starfi.
- d) Sambandslýðveldið Þýskaland skal greiða viðbótarkostnað sem Evrópska einkaleyfastofnunin leggur í við stofnun og vegna viðhalds undirskrifstofunnar í Berlín.

II. gr.

Í samræmi við ákvæði III. og V. gr. skulu samningsríkin, fyrir hönd aðalflugverkastofa sinna, afsala sér því hlutverki til Evrópsku einkaleyfastofunnar að gegna störfum alþjóðlegra forathugunarstofnana samkvæmt samstarfssamningnum um einkaleyfi.

Skuldbinding þessi á eingöngu við að því marki er Evrópska einkaleyfastofan kann að rannsaka evrópskar einkaleyfisumsóknir skv. 1. mgr. 162. gr. samningsins og skal ekki eiga við fyrr en tveimur árum eftir að Evrópska einkaleyfastofan hefur hafið rannsóknarstörf á viðkomandi tæknisviðum, en á grundvelli fimm ára áætlunar þar sem starfsemi Evrópsku einkaleyfastofunnar sé smám saman aukin á öllum tæknisviðum enda verði áætluninni eingöngu breytt með ákvörðun framkvæmdaráðsins. Aðferðirnar við framkvæmd skuldbindingar þessarar ákveður framkvæmdaráðið.

III. gr.

1. Aðalflugverkastofu í samningsríki, þar sem opinbert tungumál er ekki eitt opinberra tungumála Evrópsku einkaleyfastofunnar, skal heimilt að starfa sem alþjóðleg nýnæmisrannsóknarstofnun og alþjóðleg forathugunarstofnun samkvæmt samstarfssamningnum um einkaleyfi. Skal slík heimild vera háð skuldbindingu viðkomandi ríkis um að takmarka slíka starfsemi við alþjóðlegar umsóknir frá ríkisborgurum eða mönnum, sem eru búsettir í því ríki, og frá ríkisborgurum eða mönnum búsettum í samningsríkjum sem liggja að því ríki. Framkvæmdaráðið getur ákveðið að heimila aðalflugverkastofu í samningsríki að rýmka slíka starfsemi þannig að hún nái til alþjóðlegra umsókna frá ríkisborgurum eða mönnum sem eru búsettir í ósamningsbundnu ríki enda hafi það sama opinbera tungumál og viðkomandi samningsríki og umsóknirnar séu samdar á því tungumáli.
2. Í þeim tilgangi að samræma nýnæmisrannsóknarstörf samkvæmt samstarfssamningnum um einkaleyfi innan ramma evrópska kerfisins varðandi veitingu einkaleyfa ber að efna til samstarfs milli Evrópsku einkaleyfastofunnar og aðalflugverkastofa sem fengið hafa heimild samkvæmt þessari grein. Slíkt samstarf skal grundvalla á sérstökum samningi sem getur t.d. náð til reglna um nýnæmisrannsóknir og aðferðir, hæfniskrafna vegna ráðningar og þjálfunar rannsóknarmanna, leiðbeininga vegna skipta á nýnæmisrannsóknnum og annarrar þjónustu milli skrifstofanna, svo og annarra nauðsynlegra ráðstafana til að koma á fót nauðsynlegri stjórn og eftirliti.

IV. gr.

1.
 - a) Í þeim tilgangi að auðvelda aðlögun einkaleyfaskrifstofa samningsríkjanna að evrópska einkaleyfakerfinu getur framkvæmdaráðið, ef það telur æskilegt og að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum, falið aðalflugverkastofum í þeim ríkjum, þar sem mögulegt er að láta málsmeðferð fara fram á einu af opinberum tungumálum Evrópsku einkaleyfastofunnar, verkefni varðandi rannsókn á einkaleyfishæfi evrópskra einkaleyfisumsókna, sem samdar eru á tungumáli er skal, skv. 2. mgr. 18. gr. samningsins, að jafnaði fela fulltrúa í rannsóknardeildinni. Vinna ber slík verkefni innan ramma málsmeðferðar fyrir veitingu samkvæmt samningnum; ákvarðanir um slíkar umsóknir tekur rannsóknardeildin sem skipuð er skv. 2. mgr. 18. gr.
 - b) Verkefni, sem falin eru aðilum samkvæmt a-lið, skulu ekki fara fram úr 40% af samanlögðum fjölda innlagðra evrópskra einkaleyfisumsókna; verkefni, sem falin eru einhverju einu ríki, skulu ekki fara fram úr þriðjungi samanlagðs fjölda innlagðra evrópskra einkaleyfisumsókna. Verkefni þessi ber að fela aðila um fimmtán ára skeið frá opnun Evrópsku einkaleyfastofunnar og skal fækka þeim stig af stigi (í grundvallaratriðum 20% á ári) ofan í núll á síðustu fimm árum tímabilsins.
 - c) Framkvæmdaráðið skal, með tilliti til ákvæða b-liðar, ákvarða eðli, uppruna og fjölda evrópskra einkaleyfisumsókna þar sem rannsóknarverkefni má fela aðalflugverkastofu í sérhverju framangreindu samningsríki.
 - d) Kveða skal á um framangreindar framkvæmdareglur í sérstökum samningi milli aðalflugverkastofu í viðkomandi samningsríki og Evrópsku einkaleyfastofunnarinnar.
 - e) Skrifstofu, sem slíkur sérstakur samningur hefur verið gerður við, er heimilt að starfa sem alþjóðleg forathugunarstofnun samkvæmt samstarfssamningnum um einkaleyfi þar til fimmtán ára tímabilið er runnið út.
2.
 - a) Telji framkvæmdaráðið að það samrýmist eðlilegri starfsemi Evrópsku einkaleyfastofunnar, og til þess að draga úr hugsanlegum erfiðleikum vissra

samningsríkja vegna framkvæmdar 2. mgr. 1. gr., getur það falið nýnæmisrannsókn á evrópskum einkaleyfisumsóknum aðalflugverkastofum í þeim ríkjum, þar sem opinbera tungumálið er eitt opinberra tungumála Evrópsku einkaleyfastofunnar, svo framarlega sem þessar stofur hafa nauðsynlega hæfni til að verða útnefndar alþjóðlegar nýnæmisrannsóknarstofnanir samkvæmt skilyrðum í samstarfssamningnum um einkaleyfi.

b) Við framkvæmd slíkra starfa, sem unnin eru á ábyrgð Evrópsku einkaleyfastofunnar, ber viðkomandi aðalflugverkastofum að fara eftir leiðbeiningum um gerð evrópsku nýnæmisrannsóknarskýrslunnar.

c) Ákvæði 2. málsli. b-liðar og d-liðar 1. mgr. þessarar greinar skulu gilda um málsgrein þessa.

V. gr.

1. Undirskrifstofunni, sem vísað er til í c-lið 1. mgr. 1. gr., skal heimilt að framkvæma nýnæmisrannsóknir í gögnum, sem hún hefur aðgang að og eru á opinberu tungumáli ríkisins þar sem undirskrifstofan er staðsett, að því er varðar evrópskar einkaleyfisumsóknir frá ríkisborgurum og mönnum sem eru búsettir í því ríki. Heimild þessi skal bundin þeim fyrirvara að málsmeðferð við veitingu evrópskra einkaleyfa tefjist ekki og Evrópska einkaleyfastofnunin verði ekki fyrir viðbótarkostnaði.

2. Undirskrifstofunni, sem um getur í 1. mgr., skal heimilt að framkvæma, að vali umsækjanda um evrópskt einkaleyfi og á kostnað hans, nýnæmisrannsókn varðandi einkaleyfisumsókn hans í gögnum þeim er um getur í 1. mgr. Heimild þessi skal halda gildi þar til nýnæmisrannsóknin samkvæmt VI. gr. hefur verið rýmkuð þannig að hún nái til slíkra gagna og skal hún gilda með þeim fyrirvara að málsmeðferð við veitingu evrópskra einkaleyfa tefjist ekki.

3. Framkvæmdaráðinu er einnig heimilt að rýmka heimildir skv. 1. og 2. mgr., samkvæmt skilyrðum þeirra málsgreina, til handa aðalflugverkastofu í samningsríki, sem hefur ekki sem opinbert tungumál eitthvert hinna opinberu tungumála Evrópsku einkaleyfastofunnar.

VI. gr.

Nýnæmisrannsókn skv. 92. gr. samningsins skal í grundvallaratriðum rýmkuð, að því er varðar allar evrópskar einkaleyfisumsóknir, til útgefina einkaleyfa, útgefina einkaleyfisumsókna og annarra viðkomandi skjala samningsríkja, sem ekki er getið í nýnæmisrannsóknargögnum Evrópsku einkaleyfastofunnar, þann dag sem um getur í 1. mgr. 162. gr. samningsins. Umfang, skilyrði og tímasetning hverrar slíkrar rýmkunar skal framkvæmdaráðið ákveða um á grundvelli athugunar, sérstaklega varðandi tæknilega og fjárhagslega þætti.

VII. gr.

Ákvæði bókunar þessarar ganga framar þessum ósamrýmanlegum ákvæðum samningsins.

VIII. gr.

Ákvarðanir framkvæmdaráðsins, samkvæmt bókun þessari, skulu teknar með meirihluta að þremur fjórðu (2. mgr. 35. gr. samningsins). Ákvæðin um vægi atkvæða (36. gr. samningsins) skulu gilda.

BÓKUN

um lögsögu og um viðurkenningu dómsúrskurða varðandi rétt til að fá veitt evrópskt einkaleyfi (bókun um viðurkenningu)

I. kafli

Lögsaga

1. gr.

1. Dómstólar samningsríkja skulu, í samræmi við 2.–6. gr., hafa lögsögu til að skera úr um kröfur gegn umsækjanda þar sem tilkall er gert til réttar til að fá veitt evrópskt einkaleyfi gagnvart einu eða fleirum þeirra samningsríkja sem tilnefnd eru í umsókninni.
2. Í bókun þessari nær hugtakið „dómstólar“ yfir þau yfirvöld sem að landslögum í samningsríki hafa lögsögu til að skera úr um kröfur þær er um getur í 1. mgr. Hverju samningsríki ber að tilkynna Evrópsku einkaleyfastofunni hver þau yfirvöld eru sem slík lögsaga er veitt, og ber Evrópsku einkaleyfastofunni að veita öðrum samningsríkjum upplýsingar þar um.
3. Í bókun þessari á hugtakið „samningsríki“ við hvert það samningsríki sem ekki hefur beitt 167. gr. samningsins til að útiloka að bókunin eigi við.

2. gr.

Nú hefur umsækjandi um evrópskt einkaleyfi aðsetur eða aðalstarfsstöð í einu samningsríkjanna og skal þá, með fyrirvara um 4. og 5. gr., mál gegn honum rekið fyrir dómstólum þess samningsríkis.

3. gr.

Nú hefur umsækjandi um evrópskt einkaleyfi aðsetur eða aðalstarfsstöð utan samningsríkjanna, en aðillinn, sem gerir tilkall til réttar til að fá veitt evrópskt einkaleyfi, hefur aðsetur eða aðalstarfsstöð í einu samningsríkjanna, og skulu þá, með fyrirvara um 4. og 5. gr., dómstólar þess ríkis einir hafa lögsögu.

4. gr.

Nú er sótt um evrópskt einkaleyfi á grundvelli uppfinningar sem launþegi hefur gert, og skulu þá, með fyrirvara um 5. gr., dómstólar þess samningsríkis, þar sem landslög ákvarða réttinn til evrópsks einkaleyfis skv. 2. málslíð 1. mgr. 60. gr. samningsins, ef þeim er til að dreifa, einir hafa lögsögu í dómsmálum milli launþegans og vinnuveitanda hans.

5. gr.

1. Nú hafa málsaðilar í deilu um réttinn til að fá veitt evrópskt einkaleyfi gert með sér samkomulag, annaðhvort skriflega eða munnlega með skriflegri staðfestingu, þess efnis að dómstóll eða dómstólar í tilteknu samningsríki eigi að skera úr þess háttar deilu og skal þá dómstóll eða dómstólar þess ríkis einir hafa lögsögu.
2. Séu málsaðilar launþegi og vinnuveitandi hans gildir 1. mgr. þó því aðeins að slíkt samkomulag sé heimilt að landslögum þeim sem gilda um starfssamninginn þeirra á milli.

6. gr.

Í þeim málum, sem hvorki falla undir ákvæði 2.–4. gr. né 1. mgr. 5. gr., hafa dómstólar Sambandslýðveldisins Þýskalands einir lögsögu.

7. gr.

Þegar kröfur þær sem um getur í 1. gr. eru lagðar fyrir dómstól í samningsríki skal hann að eigin frumkvæði úrskurða hvort hann eigi lögsögu skv. 2.–6. gr. eða ekki.

8. gr.

1. Fari svo að mál sé höfðað, á grundvelli sömu kröfu og milli sömu málsaðila, fyrir dómstólum í fleiri en einu samningsríki, ber dómstóli, þar sem málið er síðar höfðað að eigin frumkvæði að afsala sér lögsögu til þess dómstóls þar sem það var fyrr höfðað.
2. Fari svo að brigið sé bornar á lögsögu dómstólsins, þar sem málið var fyrr höfðað, ber dómstólnum, þar sem það var höfðað síðar, að fresta málsmeðferð þar til fyrri dómstóllinn kveður upp fullnaðarúrskurð.

II. kafli
Viðurkenning

9. gr.

1. Nú hefur verið kveðinn upp í einhverju samningsríki fullnaðarúrskurður um réttinn til að fá veitt evrópskt einkaleyfi gagnvart einu eða fleirum þeirra samningsríkja sem tilnefnd eru í umsókninni um evrópskt einkaleyfi og skal þá, með fyrirvara um 2. mgr. 11. gr., viðurkenna þann úrskurð án þess að til þurfi að koma nein sérstök málsmeðferð í öðrum samningsríkjum.
2. Málskot er óheimilt um réttmæti úrskurðar, sem viðurkenna ber, og lögsögu dómstólsins sem kvað hann upp.

10. gr.

1. mgr. 9. gr. á ekki við ef:
 - a) umsækjandi um evrópskt einkaleyfi, sem hefur ekki haft uppi mótmæli gegn kröfu, sýnir fram á að málsskjalið, sem réttarhöldin voru hafin með, hafi ekki verið kynnt honum eins og vera ber og í tæka tíð fyrir hann til að hafa uppi varnir; eða
 - b) umsækjandi sýnir fram á að úrskurðurinn fari í bága við annan úrskurð, kveðinn upp í samningsríki í máli milli sömu málsaðila, enda hafi þau málaferli hafist fyrr en hin, þar sem úrskurðurinn, sem ber að viðurkenna, var kveðinn upp.

11. gr.

1. Í samskiptum samningsríkja skulu ákvæði bókunar þessarar ganga frammar hverjum þeim ákvæðum annarra samninga um lögsögu eða viðurkenningu dómsniðurstaðna sem kunna að vera gagnstæð þeim.
2. Bókun þessi skal engu breyta um framkvæmd neinna samninga milli samningsríkis og ríkis sem óbundið er af bókuninni.

BÓKUN
um forréttindi og friðhelgi Evrópsku einkaleyfastofnunarinnar
(bókun um forréttindi og friðhelgi)

1. gr.

1. Starfsstöð stofnunarinnar skal njóta friðhelgi.
2. Stjórnvöld ríkjanna, þar sem stofnunin hefur starfsstöð, skulu ekki fara inn á þá starfsstöð án samþykkis forstjóra Evrópsku einkaleyfastofnunar. Gera skal ráð fyrir slíku samþykki ef til eldsvoða kemur eða annarra stórslysa þegar þörf er á snöggum varnaraðgerðum.
3. Birting stefnu á starfsstöð stofnunarinnar, svo og annarra málsskjala varðandi ástæður málssóknar gegn stofnuninni, telst ekki brot gegn friðhelgi.

2. gr.

Skjalasafn stofnunarinnar og hvers kyns skjöl, sem hún á eða varðveitir, skulu njóta friðhelgi.

3. gr.

1. Innan opinbers starfssviðs síns skal stofnunin njóta friðhelgi frá málssókn og aðför nema:
 - a) að svo miklu leyti sem stofnunin hefur beinlínis afsalað sér slíkri friðhelgi í sérstöku tilviki;
 - b) um sé að ræða einkamál sem þriðji aðili höfðar vegna tjóns, sem leiðir af slysi af völdum ökutækis í eigu stofnunarinnar eða rekstri hjá henni, eða umferðarlagabrot er slíkt ökutæki lendir í;
 - c) varðandi fullnustu gerðardóms skv. 23. gr.
2. Fé og eignir stofnunarinnar skulu, án tillits til staðsetningar, friðhelgar gagnvart hvers kyns framsalskröfu, upptöku, eignarsviptingu og löghaldi.
3. Fé og eignir stofnunarinnar skulu einnig vera friðhelgar gagnvart hvers kyns takmörkunum stjórnvalda eða bráðabirgðatakmarkunum dómssvalds nema að svo miklu leyti sem nauðsynlegt kann að vera til að koma í veg fyrir og rannsaka slys vegna ökutækja í eigu eða rekstri hjá henni.
4. Samkvæmt bókun þessari á opinber starfsemi stofnunarinnar að takmarkast við það sem er beinlínis nauðsynlegt vegna stjórnunar- og tæknireksturs samkvæmt samningnum.

4. gr.

1. Innan opinbers verksviðs síns skal stofnunin, eignir hennar og tekjur undanþegnar öllum beinum sköttum.
2. Þegar stofnunin annast umtalsverð innkaup vegna framkvæmdar á opinberri starfsemi sinni og skattar eða álögur eru innifaldar í verðinu skulu samningsríkin, þegar unnt er, gera viðeigandi ráðstafanir til að endurgreiða stofnuninni slíka skatta og álögur.
3. Enga undanþágu skal veita varðandi álögur og skatta sem fara ekki fram úr gjöldum vegna þjónustu veitustofnana.

5. gr.

Vörur, sem stofnunin flytur inn eða út til að geta unnið opinber störf sín, skulu undanþegnar álögum og gjöldum á innflutning og útflutning, að undanskildum gjöldum eða sköttum vegna veittrar þjónustu, og skulu vörurnar einnig undanþegnar bönnum og hömlum á innflutning og útflutning.

6. gr.

Engar undanþágur skulu veittar skv. 4. og 5. gr. varðandi varning sem keyptur er eða fluttur inn til persónulegra hagsbóta fyrir starfsfólk Evrópsku einkaleyfastofnunar.

7. gr.

1. Eigi má selja eða gefa vörur í eigu stofnunarinnar, sem fengnar hafa verið eða fluttar inn skv. 4. og 5. gr., nema samkvæmt skilyrðum þeirra samningsríkja er veitt hafa undanþáguna.

2. Flutningur vara og veiting þjónustu milli hinna ýmsu bygginga stofnunarinnar skal undanþegin hvers kyns gjöldum og takmörkunum; þar sem við á skulu samningsríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að endurgreiða slík gjöld eða afnema takmarkanirnar.

8. gr.

Ekki má takmarka á neinn hátt sendingu útgáfurita og annars upplýsingaefnis frá stofnuninni eða til hennar.

9. gr.

Samningsríkin skulu veita stofnuninni nauðsynlegar gjaldeyrisundanþágur vegna framkvæmdar á opinberri starfsemi hennar.

10. gr.

1. Með tilliti til opinberra orðsendinga og flutnings allra skjala sinna skal stofnunin njóta í sérhverju samningsríki bestu kjara sem það ríki veitir öðrum alþjóðastofnunum.

2. Ekki skal vera nokkurs konar ritskoðun á opinberum orðsendingum stofnunarinnar.

11. gr.

Samningsríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að auðvelda aðgengi, dvöl og brottför starfsfólks Evrópsku einkaleyfastofunnar.

12. gr.

1. Fulltrúar samningsríkjanna, varafulltrúar og ráðgjafar þeirra eða sérfræðingar, ef einhverjir eru, skulu njóta eftirfarandi forréttinda og friðhelgi meðan þeir sækja fundi framkvæmdaráðsins eða stofnana þess, svo og á ferðum sínum til fundarstaðarins og frá honum:

a) friðhelgi gagnvart handtöku eða haldi, svo og töku persónulegs farangurs þeirra, nema þegar þeir eru staðnir að því að fremja afbrot, gera tilraun til þess eða hafa nýframið brot;

b) friðhelgi frá málssókn, jafnvel að sendiför þeirra aflokinni, varðandi gerðir þeirra við framkvæmd starfa, þar á meðal skrifuð eða töluð orð; þessi friðhelgi á þó ekki við umferðarlagabrot, sem einhver framangreindra aðila fremur, eða tjón af völdum ökutækis sem slíkur aðili á eða ekur;

c) friðhelgi fyrir öll opinber skjöl sín;

d) rétt til að nota dulmálslykla og taka við skjölum eða bréfum með sérstökum póstbera eða í innsigliuðum pósti;

e) friðhelgi fyrir sjálfa sig og maka sína gagnvart öllum ráðstöfunum er hefta aðgengi, svo og friðhelgi frá skráningarskyldu útlendinga;

f) sömu aðstöðu varðandi gjaldeyrismál og gjaldeyriseftirlit og þá er veitist fulltrúum erlendra ríkisstjórna í sérstökum opinberum ferðum.

2. Forréttindi og friðhelgi veitast ekki þeim aðilum sem um getur í 1. mgr. í eigin þágu heldur til að tryggja að þeir séu fullkomlega óháðir varðandi framkvæmd starfa sinna í sambandi við stofnunina. Þar af leiðandi er samningsríki skylt að afsala friðhelgi í öllum tilvikum þar sem ríkið telur að slík friðhelgi muni torvelda réttarmeðferð og afsalið getur farið fram án þess að skaða tilganginn með veitingu friðhelginnar.

13. gr.

1. Í samræmi við ákvæði 1. gr. skal forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar njóta sömu forréttinda og friðhelgi og veitt er sendierindrekum samkvæmt Vínarsamningnum frá 18. apríl 1961 um stjórn málasamband.

2. Friðhelgi frá málssókn á þó ekki við umferðarlagabrot sem forstjóri Evrópsku einkaleyfastofunnar fremur eða tjón af völdum ökutækis sem hann á eða ekur.

14. gr.

Starfsmenn Evrópsku einkaleyfastofunnar:

- a) skulu, jafnvel eftir lok þjónustu sinnar, njóta friðhelgi frá málssókn varðandi gerðir þeirra við framkvæmd starfa sinna, þar á meðal skrifuð eða töluð orð; þessi friðhelgi á þó ekki við um umferðarlagabrot sem starfsmaður Evrópsku einkaleyfastofunnar fremur, eða tjón af völdum ökutækis sem hann á eða ekur;
- b) skulu undanþegnir skuldbindingum varðandi herþjónustu;
- c) skulu njóta friðhelgi fyrir öll opinber skjöl sín;
- d) skulu njóta sömu aðstöðu varðandi undanþágu frá öllum ráðstöfunum sem takmarka aðgengi og skrásetningu útlendinga og venjulega veitast starfsliði alþjóðastofnana, svo og þeim úr fjölskyldum þeirra sem eru heimilisfastir hjá þeim;
- e) skulu njóta sömu forréttinda varðandi gjaldeyrisreglur og venjulega veitast starfsmönnum alþjóðastofnana;
- f) skulu njóta sömu fyrirgreiðslu varðandi heimsendingu og sendierindrekar á hættutímum á alþjóðavettvangi og sama gildir um þá úr fjölskyldum þeirra sem eru heimilisfastir hjá þeim;
- g) skulu eiga rétt á því að flytja tollfrjálst inn húsgögn sín og persónulega muni þegar þeir taka fyrst til starfa í viðkomandi ríki, svo og rétt við starfslok í ríkinu til að flytja tollfrjálst út húsgögn sín og persónulega muni með þeim skilyrðum er ríkisstjórn landsins, þar sem rétturinn er nýttur, telur nauðsynlegt, að undanskildum eignum sem aflað hefur verið í því ríki og háðar eru útflutningsbanni þar.

15. gr.

Sérfræðingar, sem annast störf fyrir stofnunina eða inna af hendi verkefni fyrir hana, skulu njóta eftirfarandi forréttinda og friðhelgi eftir því sem þörf krefur til að inna störf sín og verkefni af hendi, þar á meðal á ferðalögum vegna starfsins og meðan á framkvæmd verkefnanna stendur:

- a) friðhelgi frá málssókn varðandi gerðir þeirra við framkvæmd starfa, þar á meðal skrifuð eða töluð orð, nema umferðarlagabrot, sem framið er af sérfræðingi, eða tjón af völdum ökutækis sem hann á eða ekur; sérfræðingar njóta áfram friðhelgi eftir starfslok hjá stofnuninni;
- b) friðhelgi fyrir öll opinber skjöl sín;
- c) gjaldeyrisaðstöðu sem nauðsynleg er til að yfirfæra þóknun þeirra.

16. gr.

1. Þeir aðilar, sem tilgreindir eru í 13. og 14. gr., skulu skattskyldir gagnvart stofnuninni vegna launa og hlunninda, sem hún greiðir, samkvæmt þeim skilyrðum og reglum er framkvæmdaráðið setur innan eins árs frá gildistökudegi samningsins. Frá þeim degi er skattur þessi er lagður á skulu slík laun og hlunnindi undanþegin tekjuskatti heimalandsins. Samningsríkin geta þó tekið tillit til launanna og hlunnindanna, sem eru þannig undanþegin, þegar metin er fjárhæð skatts sem leggja skal á tekjur frá öðrum aðilum.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um eftirlaun og lífeyri sem stofnunin greiðir fyrrverandi starfsmönnum Evrópsku einkaleyfastofunnar.

17. gr.

Framkvæmdaráðið skal ákveða flokka starfsmanna, sem 14. gr., öll eða að hluta til, og 16. gr. skulu gilda um, svo og flokka sérfræðinga sem 15. gr. skal gilda um. Af og til skal tilkynna samningsríkjunum nöfn, starfsheiti og heimilisföng starfsmanna og sérfræðinga sem eru í slíkum flokkum.

18. gr.

Fari svo að stofnunin komi á fót eigin tryggingakerfi skal hún, auk starfsliðs Evrópsku einkaleyfastofunnar, vera undanþegin öllum skylduframlögum til almannatrygginga einstakra landa í samræmi við samninga sem gerðir eru við samningsríkin samkvæmt ákvæðum 25. gr.

19. gr.

1. Forréttindum og friðhelgi samkvæmt bókun þessari er ekki ætlað að veita starfsmönnum Evrópsku einkaleyfastofunnar eða sérfræðingum, sem annast störf fyrir stofnunina, persónulegar hagsbætur. Þau eru einungis veitt til að tryggja, undir öllum kringumstæðum, óhindraðan rekstur stofnunarinnar og fullkomið sjálfstæði þeirra einstaklinga sem njóta þeirra.

2. Forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar er skylt að afsala friðhelgi þar sem hann telur að hún komi í veg fyrir eðlilega réttarmeðferð og að mögulegt sé að vera án slíkrar friðhelgi án þess að skaða hagsmuni stofnunarinnar. Framkvæmdaráðið getur af sömu ástæðum afsalað friðhelgi forstjórans.

20. gr.

1. Stofnunin skal jafnan hafa samvinnu við viðkomandi stjórnvöld samningsríkjanna til að auðvelda réttmæta meðferð dómsmála, tryggja að reglur um lögreglumálefni, heilbrigðismál, vinnueftirlit eða önnur áþekk mál, samkvæmt löggjöf einstakra landa, séu virtar og koma í veg fyrir misnotkun forréttinda, friðhelgi og aðstöðu samkvæmt bókun þessari.

2. Reglur um samstarf skv. 1. mgr. má kveða á um í viðbótarsamningum skv. 25. gr.

21. gr.

Sérhvert samningsríki heldur rétti sínum til að gera allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir í þágu eigin öryggis.

22. gr.

Engu samningsríki er skylt að rýmka forréttindi og friðhelgi skv. 12. gr., 13. gr., b-, e- og g-lið 14. gr. og c-lið 15. gr. til handa:

a) eigin þegnum;

b) einstaklingi sem hefur varanlega búsetu í því ríki þegar hann hefur störf hjá stofnuninni og er ekki starfsmaður nokkurrar annarrar millirikjastofnunar þar sem starfsfólkið er orðið hluti af starfsliði stofnunarinnar.

23. gr.

1. Samningsríki getur lagt fyrir alþjóðlegan gerðardóm hvers kyns deilu varðandi stofnunina, starfsmann Evrópsku einkaleyfastofunnar eða sérfræðing, sem starfar fyrir hana, svo framarlega sem stofnunin eða starfsmennirnir og sérfræðingarnir hafa gert kröfu til forréttinda eða friðhelgi samkvæmt bókun þessari í þeim tilvikum er friðhelgi hefur ekki verið afsalað.

2. Ef samningsríki hyggst setja deilu í gerð skal ríkið tilkynna formanni framkvæmdaráðsins það og skal hann þegar upplýsa sérhvert samningsríki um slíka tilkynningu.

3. Aðferðin, sem kveðið er á um í 1. mgr. þessarar greinar, á hvorki við um deilur milli stofnunarinnar og starfsmannanna eða sérfræðinganna varðandi starfsreglur eða starfsskilyrði né eftirlaunareglur starfsfólksins.

4. Eigi verður úrskurði gerðardóms áfryjað og skal hann vera endanlegur og bindandi fyrir aðilana. Rísi deila um merkingu eða gildissvið úrskurðarins skal gerðardómurinn túlka úrskurðinn að beiðni annars hvors aðilans.

24. gr.

1. Gerðardóminn, sem um getur í 23. gr., skulu þrír menn skipa, einn gerðardómsmaður tilnefndur af ríki eða ríkjum, sem eru aðilar að gerðinni, einn gerðardómsmaður tilnefndur af framkvæmdaráðinu og þriðji gerðardómsmaður, sem skal vera formaður, tilnefndur af framangreindum tveimur gerðardómsmönnum.

2. Gerðardómsmenn skal tilnefna af skrá þar sem eigi eru fleiri en sex gerðardómsmenn samkvæmt tilnefningu sérhvers samningsríkis og sex samkvæmt tilnefningu framkvæmdaráðsins. Skal þessi skrá gerð eins fljótt og auðið er eftir gildistöku bókunarinnar og hún endurskoðuð hvenær sem nauðsyn ber til.

3. Fari svo, innan þriggja mánaða frá dagsetningu tilkynningar skv. 2. mgr. 23. gr., að annar hvor aðilinn láti undir höfuð leggjast að annast tilnefningu skv. 1. mgr. skal forseti Alþjóðadómstólsins velja gerðardómsmanninn samkvæmt beiðni hins aðilans úr hópi manna á framangreindri skrá. Þetta skal einnig gilda þegar annar hvor aðilinn óskar þess, ef svo fer innan mánaðar frá tilnefningu síðari gerðardómsmannsins að hinir fyrstu tveir gerðardómsmenn geti ekki komið sér saman um tilnefningu þriðja gerðardómsmannsins. Fari þó svo, í þessum tveimur tilvikum, að forseti Alþjóðadómstólsins geti ekki annast valið eða ef hann er þegn ríkis sem er aðili að deilunni skal varaforseti Alþjóðadómstólsins annast framangreindar tilnefningar svo framarlega sem hann er ekki sjálfur þegn ríkis sem er aðili að deilunni; ef svo er skal dómari Alþjóðadómstólsins, sem er ekki þegn ríkis sem er aðili að deilunni og forseti eða varaforseti Alþjóðadómstólsins hefur valið, annast tilnefningarnar. Sé það hlutverk framkvæmdaráðsins að tilnefna gerðardómsmann er óheimilt að velja þegn þess ríkis, sem fer fram á gerðardóm, til þess að gegna stöðu gerðardómsmanns og sé það hlutverk þess ríkis, sem er sóknaraðili, að tilnefna gerðardómsmann er óheimilt að velja einstakling sem er í skránni og tilnefndur af framkvæmdaráðinu. Eigi má heldur velja mann í öðrum hvorum þessara flokka forseta gerðardómsins.

4. Gerðardómurinn setur sér sjálfur starfsreglur.

25. gr.

Stofnunin getur, samkvæmt ákvörðun framkvæmdaráðsins, gert viðbótarsamninga við eitt eða fleiri samningsríki til að framkvæma ákvæði bókunar þessarar, að því er varðar slík ríki, svo og aðrar ráðstafanir til að tryggja að stofnunin sé vel rekin og hagsmuna hennar gætt.

BÓKUN
um fjölda starfsfólks Evrópsku einkaleyfastofunnar í Haag
(bókun um fjölda starfsfólks)

Evrópska einkaleyfastofnunin skal tryggja að hlutfall starfsmanna á Evrópsku einkaleyfastofunni, sem ætlað er að starfa í starfsstöðinni í Haag, eins og skilgreint er samkvæmt stofnunaráætluninni árið 2000 og töflu yfir stöður, haldist í aðalatriðum óbreytt. Hver sú breyting á fjölda starfsmanna, sem ætlað er að starfa í starfsstöðinni í Haag og leiðir af sér frávik frá hlutfallinu sem er meira en tíu af hundraði og reynist nauðsynleg fyrir eðlilegan rekstur Evrópsku einkaleyfastofunnar, skal vera háð ákvörðun framkvæmdaráðs stofnunarinnar samkvæmt tillögu forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar, að höfðu samráði við ríkisstjórnir Sambandslýðveldisins Þýskalands og Konungsríkisins Hollands.

GERÐ
um endurskoðun samningsins um veitingu evrópskra einkaleyfa
(evrópska einkaleyfasamningsins)

frá 29. nóvember 2000
(útdráttur)

Inngangur

SAMNINGSRÍKIN AÐ EVRÓPSKA EINKALEYFASAMNINGNUM,

SEM ÁLÍTA að samvinna Evrópuríkja á grundvelli evrópska einkaleyfasamningsins og þar með sameiginleg málsmeðferð við veitingu einkaleyfa sé mikilvægt framlag til samruna Evrópu í lagalegu og efnahagslegu tilliti,

SEM VILJA efla nýsköpun og hagvöxt í Evrópu í auknum mæli með því leggja grunn að frekari þróun evrópska einkaleyfakerfisins,

SEM ÓSKA, í ljósi þess að einkaleyfakerfið verður stöðugt alþjóðlegra, að aðlaga evrópska einkaleyfasamninginn að þeirri tæknilegu og lagalegu þróun sem átt hefur sér stað síðan hann var gerður,

HAFA SAMÞYKKT EFTIRFARANDI:

1. gr. **Breyting á Evrópska einkaleyfasamningnum**

Breyta skal evrópska einkaleyfasamningnum á eftirfarandi hátt:

...

(1. Eftirfarandi ákvæðum hefur verið bætt við:

Ákvæðum 4a, 105a, 105b, 105c, 112a, 134a og 149a.

2. Eftirfarandi ákvæðum hefur verið breytt:

Ákvæðum 11, 14, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 33, 35, 37, 38 42, 50, 51, 52, 53, 54, 60, 61, 65, 67, 68, 69, 70, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 86, 87, 88, 90, 92, 93, 94, 97, 98, 99, 101, 103, 104, 105, 106, 108, 110, 115, 117, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 127, 128, 129, 130, 133, 134, 135, 137, 138, 140, 141, 150, 151, 152, 153 og 164.

3. Eftirfarandi ákvæðum hefur verið eytt:

Ákvæðum 91, 95, 96, 102, 126, 136, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163 og 167.)

2. gr. Bókanir

...

(1. Breyting á bókun um túlkun á 69. gr. evrópska einkaleyfasamningsins og

1. gr. bókunar um miðstýringu evrópska einkaleyfakerfisins og hvernig henni verði komið á (bókun um miðstýringu).

2. Bætt var við bókun um fjölda starfsfólks Evrópsku einkaleyfastofunnar í Haag (bókun um fjölda starfsfólks).

3. gr. Nýr texti samningsins

1. Framkvæmdaráði Evrópsku einkaleyfastofnunarinnar er hér með heimilað, eftir tillögu forstjóra Evrópsku einkaleyfastofunnar, að setja saman nýjan texta evrópska einkaleyfasamningsins. Í nýja textanum skal orðalag ákvæða samningsins samræmt eftir þörfum á hinum þremur opinberu tungumálum. Einnig má endurnúmera ákvæði samningsins í samfelldri röð og breyta tilvísunum í önnur ákvæði samningsins í samræmi við nýju númerin.

2. Framkvæmdaráðið skal samþykkja nýjan texta samningsins með atkvæðum fulltrúa þriggja fjórðu þeirra samningsríkja sem sækja fund og greiða atkvæði. Þegar nýi textinn er samþykktur skal hann verða óaðskiljanlegur hluti þessarar endurskoðunargerðar.

4. gr. Undirritun og fullgilding

1. Endurskoðunargerð þessi skal liggja frammi til undirritunar, af hálfu samningsríkjanna, á Evrópsku einkaleyfastofunni í München til 1. september 2001.

2. Endurskoðunargerð þessi skal háð fullgildingunni; fullgildingarskjöl skal afhenda ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands til vörslu.

5. gr. Aðild

1. Þar til endurskoðunargerð þessi gengur í gildi er samningsríkjunum og ríkjum, sem fullgilda eða gerast aðilar að samningnum, heimil aðild að endurskoðunargerðinni.

2. Aðildarskjöl skal afhenda ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands til vörslu.

6. gr. Beiting til bráðabirgða

Beita skal til bráðabirgða 4.–6. og 12.–15. tölul. 1. gr., 2. og 3. tölul. 2. gr., 3. og 7. gr. endurskoðunargerðar þessarar.

7. gr.

Aðlögunarákvæði

1. Endurskoðaður texti samningsins skal gilda um allar evrópskar einkaleyfaumsóknir, sem lagðar eru inn eftir gildistöku hans, svo og um öll einkaleyfi sem veitt eru á grundvelli slíkra umsókna. Textinn skal ekki gilda um evrópsk einkaleyfi, sem hafa verið veitt þegar við gildistöku hans, né um evrópskar einkaleyfisumsóknir, sem voru til meðferðar á þeim tíma, nema framkvæmdaráð Evrópsku einkaleyfastofnunarinnar hafi ákveðið annað.
2. Framkvæmdaráð Evrópsku einkaleyfastofnunarinnar skal taka ákvörðun skv. 1. mgr. eigi síðar en 30. júní 2001 með atkvæðum fulltrúa þriggja fjórðu þeirra samningsríkja sem sækja fund og greiða atkvæði. Slík ákvörðun skal verða óaðskiljanlegur hluti endurskoðunargerðar þessarar.

8. gr.

Gildistaka

1. Endurskoðaður texti evrópska einkaleyfasamningsins skal ganga í gildi tveimur árum eftir að fimmtánda samningsríkið hefur afhent fullgildingar- eða aðildarskjal sitt til vörslu eða á fyrsta degi þriðja mánaðar eftir afhendingu fullgildingar- eða aðildarskjals til vörslu af hálfu þess samningsríkis sem stígur þetta skref síðast allra samningsríkja gerist það fyrr.
2. Er endurskoðaður texti samningsins gengur í gildi fellur sá texti, sem gildur hefur verið til þess tíma, úr gildi.

9. gr.

Sending og tilkynningar

1. Ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands skal gera staðfest afrit endurskoðunargerðar þessarar og senda þau ríkisstjórnnum samningsríkjanna og ríkja sem geta orðið aðilar að evrópska einkaleyfasamningnum skv. 1. mgr. 166. gr.
2. Ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands skal tilkynna ríkisstjórnnum ríkjanna, sem um getur í 1. mgr., um:
 - a) afhendingu sérhvers fullgildingar- eða aðildarskjals til vörslu;
 - b) gildistöku dag endurskoðunargerðar þessarar.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa heimild og umboð í tilhlýðilegu formi, undirritað endurskoðunargerð þessa.

GJÖRT í München 29. nóvember 2000 í einu eintaki á ensku, frönsku og þýsku og skulu textarnir þrír vera jafngildir. Þessi upprunalegi texti skal afhentur skjalasafni Sambandslýðveldisins Þýskalands til vörslu.

SAMNINGUR

um beitingu 65. gr. samningsins um veitingu evrópskra einkaleyfa.

AÐILDARRÍKI AÐ SAMNINGI ÞESSUM SEM,

SEM SAMNINGSRÍKI AÐ samningnum um veitingu evrópskra einkaleyfa (evrópska einkaleyfasamningnum) frá 5. október 1973,

ÍTREKA vilja sinn til að styrkja samvinnu milli ríkja Evrópu um að vernda einkarétt á uppfinningum,

MED TILLITI TIL ákvæða 65. gr. evrópska einkaleyfasamningsins,

VIÐURKENNA mikilvægi þess að dregið verði úr kostnaði vegna þýðinga á evrópskum einkaleyfum,

LEGGJA ÁHERSLU á þörfina á viðtækum stuðningi til að ná því markmiði,

ERU STAÐRÁÐIN í að leggja mikið af mörkum til að ná fram lækkun kostnaðar,

HAFA ORÐIÐ ÁSÁTT UM EFTIRFARANDI:

1. gr.

Undanþágur frá kröfum um þýðingar.

1. Sérhvert aðildarríki að samningi þessum, sem hefur opinbert tungumál sameiginlegt einhverju hinna opinberu tungumála Evrópsku einkaleyfastofunnar, skal falla frá kröfum um þýðingar skv. 1. mgr. 65. gr. evrópska einkaleyfasamningsins.
2. Sérhvert aðildarríki að samningi þessum, sem hefur ekki opinbert tungumál sem er sameiginlegt einhverju hinna opinberu tungumála Evrópsku einkaleyfastofunnar, skal falla frá kröfum um þýðingar skv. 1. mgr. 65. gr. evrópska einkaleyfasamningsins ef evrópskt einkaleyfi hefur verið veitt á því opinbera tungumáli Evrópsku einkaleyfastofunnar, sem viðkomandi aðildarríki fyrirskipar, eða þýtt á það tungumál og lagt fram í samræmi við skilyrði 1. mgr. 65. gr. evrópska einkaleyfasamningsins.
3. Ríkin, sem getið er um í 2. mgr., skulu halda rétti sínum til að krefjast þess að þýðing á einkaleyfiskröfunum á eitt hinna opinberu tungumála ríkisins skuli lögð fram í samræmi við skilyrði 1. mgr. 65. gr. evrópska einkaleyfasamningsins.
4. Ekkert í samningi þessum skal túlkað sem takmörkun á rétti aðildarríkjanna að samningi þessum til að falla frá kröfum um þýðingar eða til að beita vægari kröfum um þýðingar en skv. 2. og 3. mgr.

2. gr.

Þýðingar vegna deilumála.

Ekkert í samningi þessum skal túlkað sem takmörkun á rétti aðildarríkja að samningi þessum til að fyrirskipa, rísi deilur vegna evrópsks einkaleyfis, að einkaleyfishafi skuli á eigin kostnað:

- a) láta í té, að beiðni ætlaðs lögbrjóts, heildarþýðingu á eitt af hinum opinberu tungumálum þess ríkis þar sem ætlað brot er talið hafa átt sér stað,
- b) láta í té, að beiðni þar til bærs dómstóls eða dómsyfirvalda utan dómstólakerfisins, meðan á málsókn stendur, heildarþýðingu á opinbert mál viðkomandi ríkis.

3. gr.

Undirritun – fullgilding.

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar af hálfu allra samningsríkja að evrópska einkaleyfasamningnum til 30. júní 2001.

2. Samningur þessi er háður fullgildingu. Fullgildingarskjöl skal afhenda ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands til vörslu.

4. gr.

Aðild.

Aðild að samningi þessum skal, að loknu undirritunartímabili skv. 1. mgr. 3. gr., heimil öllum samningsríkjum að evrópska einkaleyfasamningnum og öllum ríkjum sem eiga rétt á aðild að þeim samningi. Aðildarskjöl skal afhenda ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands til vörslu.

5. gr.

Bann við fyrirvörum.

Engu aðildarríki að samningi þessum er heimilt að gera fyrirvara við hann.

6. gr.

Gildistaka.

1. Samningur þessi öðlast gildi á fyrsta degi fjórða mánaðar eftir að síðasta fullgildingar- eða aðildarskjál átta samningsríkja evrópska einkaleyfasamningsins hefur verið afhent til vörslu, þar á meðal hinna þriggja ríkja þar sem flest evrópsk einkaleyfi tóku gildi árið 1999.

2. Sérhver fullgilding eða aðild, eftir gildistöku samnings þessa, skal öðlast gildi á fyrsta degi fjórða mánaðar eftir að fullgildingar- eða aðildarskjál hefur verið afhent til vörslu.

7. gr.

Gildistími samningsins.

Samningur þessi skal gilda ótímabundið.

8. gr.

Uppsögn.

Sérhvert aðildarríki að samningi þessum getur sagt honum upp hvenær sem er eftir að hann hefur verið í gildi í þrjú ár. Tilkynningu um uppsögn skal afhenda ríkisstjórn sambandslýðveldisins Þýskalands. Uppsögnin öðlast gildi einu ári eftir móttöku slíkrar tilkynningar. Engin réttindi, áunnin samkvæmt samningi þessum áður en uppsögnin öðlaðist gildi, skulu skerðast.

9. gr.

Gildissvið.

Samningur þessi skal gilda um evrópsk einkaleyfi hafi tilkynning um veitingu verið birt í Einkaleyfatíðindum Evrópsku einkaleyfastofunnar eftir að samningurinn öðlaðist gildi í viðkomandi ríki.

10. gr.

Tungumál samningsins.

Samningur þessi, sem gerður er í einu frumriti á ensku, frönsku og þýsku, skal varðveittur af ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands og skulu textarnir þrjú vera jafngildir.

11. gr.

Sendingar og tilkynningar.

1. Ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands skal útbúa staðfest afrit af samningi þessum og senda ríkisstjórnnum allra undirritunarrikja eða ríkja sem gerast aðilar að honum.

2. Ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands skal tilkynna öllum ríkisstjórnnum þeirra ríkja sem vísað er til í 1. mgr. um:

a) sérhverja undirritun;

b) afhendingu sérhvers fullgildingar- eða aðildarskjals til vörslu;

c) dagsetningu gildistöku samnings þessa;

d) sérhverja uppsögn sem móttækin er skv. 8. gr. og dagsetninguna er hún öðlast gildi. 3. Ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýskalands skal skrásetja samning þennan hjá skrifstofu Sameinuðu þjóðanna.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa heimild og umboð í tilhlýðilegu formi, undirritað samning þennan.

Gjört í Lundúnum 17. október 2000, í einu frumriti á ensku, frönsku og þýsku, og skulu allir textar vera jafngildir.